AZTAG
JOURNAL ARMÉN. QUOTIDIEN
B. P. 587
BEYROUTH, Liban
Directeur-Propriétaire
HAIG BALIAN

ԲԱԺԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ
ՍԻՐԻԻՆ տար. 550, վեցամսեայ 300 ՍԻՐ.
ԱՐՏԱՍԱՀՄ. տարի 7, վեցամսեայ 4 տոլար

ԱԶԴԱԿ

ازتـــاك

جريدة سياسية ادبية اقتصادية عمة

ՕՐԱԹԵՐԹ
ԱԶԳԱՑԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԳԻՏԱԿԱՆ

ՇԱԲԱԹ ԱՊՐԻԼ 29 1933

ՉՈՒՐՔԸ ՀԱՅՍ 2.50 Ս.Դ.

Է ՏԱՐԻ | Ամեն առաւոտ պիտի ըլլայ բերքիս ցօրեկնիկ հասկիկը | Տնօրէն — Խմբագիր՝ ՀԱՅԿ ՊԱԼԵԱՆ | Չհրատարակուած ձեռագիրները չեն վերադարձուիր | Թիւ 38 (876)

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՄԵԾ ԵՂԵՌՆԸ

Հայ ժողովուրդը որ քառասուն դարերու հսկայ կեանք մը կը ձգէ իր ետեւը Նէրլի — Ուրարտացիներէն մինչեւ Արմէններու մուտքը Հայկական բարձրավանդակ, Արտաշէսեաններէ մինչեւ Արշակունիք, մինչեւ Ոսկեդար եւ մինչեւ մեր օրերը վերջապէս, ունեցեր է բազմաթիւ տօներ։ Տօներ Հայրենի՛քի անկախութեան համար ինկող հերոսներու, զօրավարներու, թագաւորներու և սպարապետներու համար։ Տօներ կրօնի, հաւատքի, Հայաստանեաց եկեղեցիի օրէնքներու, նուիրապետութեան համար զոհուող Սուրբերու։ Տօներ հայկական հանճարի, մշակոյթի կամ քաղաքակրթութեան համար աշխատող, ստեղծագործող մտաւորականներու։ Այդ անհամար տօներու կողքին ունեցանք նաև ուրիշ մը, տասնեւութ տարիներ առաջ, Ապրիլ 24ին։ Այս վերջինին խորքը նոյնն է եթէ զայն բողոքենք միւս տօներու հետ։ Ան սակայն ձեւով կը տարբեր, կը լայնանայ, կը մեծնայ։ Այս անգամ փոխանակ հաղարաւորներու, միլիոնէ աւելի ժողովուրդի մը նահատակութիւնն է որ կը պատկերանայ մեր աչքերու առջեւ, արաբական սաստկացող չոր անապատներու վրայ։ Այս անգամ, մեր հայրենիքի մէկ կարեւոր մասին ամբողջութիւնն է որ ժանուկներէն մինչեւ երիտասարդն ու ծերունիները, տարագիր աքսորած կը տեսնէ, կարաւաններով, կ. Պոլիսէն մինչեւ Րաքքա, մինչեւ Հալա ու Տէր-Զօր։

Մեր պատմութեան բովանդակ ընթացքին ոչ մէկ ժողովուրդ չէ տուած ֆիզիքական այնքան ծանրածանր հարուածներ մեզի, որքան Թուրքերը։ Հայոց աշխարհի բնակիչները տեսեր էին Մարերու ու Պարթեւներու, Ասորեստանի ու Սասանեաններու քալեզարահ, քալեզէն բանակներու անցնիլը Հայաստանի սիրտին վրայէն։ Մեր երկիրը ծովեզր աշխարհէն մինչեւ Սիւնիք կամուրջ մըն է եղած յաղթակերտ, անհամար բարբարոս ազգերու զօրքերուն եւ աշխարհակալներուն համար։ Արմէններու աշխարհահռչակ հայրենիքը տեսեր էր Նոյնիսկ Պարսիկներու, Թաթարներու և Ծոյներու արշաւանքները մեծամեծ Տարօնէն մինչեւ Արագած, Վասպուրականէն մինչեւ Կաբադովկիա։ Դիմացեր էր միշտ մեր երկիրը այդ բոլոր խառնիճաղանճ ցեղերու և մերթ յաղթական, մերթ հերոսական պարտութեամբ դուրս էր եկած անոնց դէմ մղած իր բոլոր պայքարներուն մէջ։ Սակայն այն օրէն երբ Թուրքը, սելճուքները դրին իրենց արիւնոտ և գաղանային թաթը մեր հայրենական հողերու սրտին վրայ, — այն օրէն հայ աշխարհի ու իր ժողովուրդին կեանքը փոխուեցաւ հիմնովին, դարձաւ թոյն ու ժահ, անսահման, աննկարագրելի դժոխք։

Մարերը, պարթեւները, սասանները, յոյները, հռովմէացիները արաբները բան մը բերին վերջապէս մեզի, իրենց յաղթական կամ պարտուած սուրերու հետ։ Անոնք իրենց բարձր մշակոյթն ու քաղաքակրթութիւնը բարեխառնեցին մերինին հետ։ Ի՞նչ բերաւ մեզի Թուրքիստանի տափաստաններէն դէպի գեղեցիկ Արմէնիա արշաւող վայրենի, բարբարոս, կեղեքող և ջարդարար Թուրքը։

Ահա 9 դարիր երկար Անիկա, Թուրքը, իր ոտքերը ամուր է մխրճեր մեր հայրենական հողերուն վրայ։

Կարծես բաւական չըլլային Էնկիթիմուրն ու Ճինկիզ խանը, Ալփասլանն ու Տուղրիլ պէկը։ Կարծես բաւական չըլլար «մեծ բռնութիւնը», «Կարմիր Սուլթան»ը՝ Համիտ, ան՝ Թրքական բարբարոս սուլթանը իր պատմութեան արիւնոտիր էջերուն վրայ աւելցուց նաև 1915 Ապրիլ 24ը։ Ո՛վ կրնայ այլեւս մոռնալ Թալէաթի, Էնվէրի, Ճէմալի այդ գարշելի գազաններուն անունները։

Անոնք չէի՞ն որ Փոքր Ասիոյ և Արեւմտեան Հայաստանի հայ ժողովուրդը ամբողջութեամբ, բռնի, ջենդով ու կառավարական զօրքի միջոցաւ տեղահան ընել տուին, կոտորելով, չարդելով, բնաջինջ ընելով՝ ամբողջ ժողովուրդ մը։

Ո՛վ կրնայ մոռնալ մանուկներու, կոյս աղջիկներու, երիտասարդ հայուհիներու, ծերունի մայրերու և հայրերու սիրտեր հրդեհող, խղճեր չարչարող, հոգիները ողջ ողջ այրող աղաղակները լա՜ցի, կոծի՛, պաղատանքի՛ ու հառաչանքներո՜ւ։ Ո՞վ կրնայ մոռնալ Ապրիլեան մեր մեծ մտաւորականներու Սիամանթօնեանի, Վարուժաններու, Զօհրապներու, Խաժակներու, Զարդարեաններու, Ակնունիներու և դեռ հարիւրաւոր մշակոյթի աննման մշակներու գանկերուն վիթխարի ժայռերու վարնուիլը՝ և անոնց կացինահար մարմինները դառնաթախիծ։

Ալաբաման անապատնե՛ր, դուք ինչե՞ր չի տեսաք...

Ինչե՞ր չի տեսաք...

Թուրքը ընելով այս բոլորը, ուզեց մէկ բան, մէկ նպատակ, — տեփականացնել հայրենիքի մը որ դարերու փառապանծ պատմութիւն մը և իր խոր մշակոյթը ունի։

Անոնք չէ գիտցան բնաւ որ եթէ հայրենիքը մը կը գրաւուի բռնի, անոր ժողովուրդը տեղահան կ'ըլլայ մեռնելով, բայց քաղաքակրթութիւնները բոլոր, երբե՛ք չեն կորսուիր, երբե՛ք չեն մեռնիր։ Թուրքը, այո՛, սպաննեց մեր ժողովուրդին մէկ կարեւոր մասը։ Բայց ան չի կրցաւ, վասնզի, ի վերջոյ, ան իր դէմ ունեցաւ հերոսական Վասպուրականը, քալէյաղթն Սուէտիան, կաբիեն Շապին-Գարահիսարը և Ուրֆան։ Չի կրցաւ, որովհետեւ հայոց աննման ազգը ունեցաւ Զէյթունը, Մարաշը և Ուրֆան։ Չի կրցաւ, որովհետեւ հայոց աննման ազգը ունեցաւ վերջապէս մարթոնը յանձին Սարտարապատներուն, Գալլիպոլիներու, Խարբերտի...

Ու ահա, այսօր, հակառակ Անոր բոլոր ուժերուն, ճիգին և վայրագութեանց, մեր Արագածը կայ կանգուն, որ կը նայի գեղեցիկ, աստուածներու պէս անմահ Արարատին, ու «հայկական պարիսպ»։

Այդ գերմարդկային, դիւցազնական բոլոր հերոսարտները եկան ըսելու — Թուրքերուն, որ հայոց ազգն ու Արմէններու աշխարհը չեն ուզեր, չեն կարող երբեք մեռնիլ։

Ապրիլ 24ը։ Պատիւ Ապրիլեան մեր մե՛ծ տոներուն, պատի՛ւ անոնց ազատութեան ու հայրենիքի գաղափարին։

Ընդհանուր պաշտպանութեան միջոցին, Սբ. Իրիոյ անապատին մէջ տնկուած հայերը ուղեւոր մը ցեխած դիակին վրայ։

ԱՆՈՆՑ ԱՆՄՈՌԱՆԱԼԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Անցեր են 18 երկա՜ր և ախուր տարիներ այն օրէն ի վեր, երբ գարնանային ծաղկազարդ առաւօտ մը, Բիւզանդական հայ կայսրերու հին մայրաքաղաքէն մէկ գիշերուան մէջ ձերբակալուելով թուրք բարբարոս կառավարութեան կողմէ, հայ մտաւորականութեան ընտրանին՝ աքսորի կիզիչ անապատներուն վրայ իր ծաղիկ կեանքը կորսնցուց յանուն ազատապատ գաղափարի մը և հայրենիքի ազատութեան։

Անցեր են 18 անմոռանալի երկարաձիգ տարիներ այն օրէն ի վեր, երբ Արաքսի ափերէն ու Մասիսի կողերէն մինչև հավիտենը հինաւուրց կաթիրտի, մինչև Կիլիկեան Մոցը հայկական մինչև աւերակները հին Տրովադայի, —նոյն հրէշային կառավարութեան հրամանովը, ժողովուրդ մը ճնշադարեաց, մեծ, իր մանկիկներէն օրօրանի մինչև ծերունիները ոչխարակեր, անուժ, բռնութեց տարագրութեան մահաբոյտ ճամբաները արիւնի, լի առուակներով։

Անցեր են դարձեալ 18 խաւարաքաղ տարիներ տրեգակներ այն օրէն վեր, երբ մի քանի ոճրագործներ ժողովուրդը Օսմանեան պետութեան մէջ քաղաքական և հասարակական կեանքէ, ծանրակշիռ հազարաւոր հայ կրթիչ գիներուն, դաստիարակ, գիտակի, սուրբի և քնդանօթներու բռնութեան քանի մը օրուան, չարթուան մէջ։

Ու տեսա՜ր, պատմութի՛ւնը ազգերու և հայասանեաց աչխարհի, մարդկային մարդասպանութեանց է՛ն ահեղին, է՛ն սոսկալին և է՛ն աննկարագրելին...

Ան տեսաւ քաղաքներու, չէն ոստաններու, գիւղերու և աւաններու, հիւղակներու և ապարանկներու ովկիանատեղ հրդեհումները կողմէն մարդ ոճրագործներու որոնք կեանքի և ստեղծագործ աշխատանքին օրէնքներուն վրայ առանց ամենազոյն գաղափար մ'իսկ ունենալու, առանց անոնց համար իրենց բազուկներն ու մաքերը չարչրկելու, մէկ օրէն միւսը կամեցան քանդել ոսկեդինիկ մշակոյթի մը և տասեսա քաղաքակրթութեան մը դարերու կոթողները կենդանի, բարձրաբերձ։

Գաւա՜ռ թիւնը, կ'ըսի՛նք, տեսա՜ւ երեխաներու մահը մայրերու գրկուած, երիտասարդ, նայադներու պէս գեղանի Հայոց աղջիկներու երկինք բարձրացող աղաղակները առեւանգումի, բռնի պղծութեանց։ Տեսա՜ւ ասառւածածանութիւնը հայ մայրերու արցունքները՝ զգուանքի՜ն, զգուանքի՜ն աղերսանքներով, սիրտ պատռող տառապանքներ» գիրենք անպատուող, սպաննող թաթարադէմ թիւրք չէթէներու և գինւորներու դէմ։

Ո՛վ կրնայ, ո՛վ կրնայ Հոմերական, կամ Շէքսպիրեան հանճարով մը գրի առնել այդ պատմութիւնը...այդ պատմութիւններ։

— Գրիմաս, ծերունազեղ թագաւորը Լիրոնի, երբ իր գրկունած, աննման Հէքաթերի գիրկը եա ինդրելու համար, թշնամիին Աքիլլէսի վրա՜նը գնաց, գիշերով, ժանն աչքը առած, Հելլասայի աստուածածնունդ, ոսկեգրահ և քաղերու քաղ հերոսը մեծ, ի տես դողդոջուն ծերունիի վշաչարչար արցունքներուն իր սիրական Հեքաթերին համար, լացաւ ինքն ալ իր կարգին վերյիշելով հեռաւոր հայրենիքին մէջ թողուցած իր հայրը, մայրը, ազգականները...։ Լացա՜ւ ու իր ամենաոխերիմ ոսոխինէն առի հարը՝ բրաս պահիւներ մեծամեծ վայել։ փառաճոխ հանդերձներ մը նըւիրեց զայն իր քովիկը, և անոր ոսկեզրուագ բաժակով գինի հրամցուց նե, ի վերջոյ, վշաահար արքան ալեհեր, ուրախացուց, վերադարձնելով անոր, Հեքաթերի մարմինը, լուալ ատելով, գեղեցիկ զգեստներ հագցնելով։

Թո՛ւրք, գալ քու ամբողջ կեանքի տեւողութեան ընթացքին ինչ բերիր արդեօք իբր արժէք, ազնիւ գործ, նըւիրագործութիւն։

Դուն ինչպէս աւերակներու վերածեցիր աշխարհ մը հարուստ, կենսաբեր։ Դուն ինչպէս, որպէս դահիճ, որպէս մահագործ, որպէս մարդասպան, գիւկերու լեռներ—բարձր քան Հիմալայան— բարձրացուցիր մուղովուրդէ մը, որ է՛ն բարին, է՛ն աստուածավախ, է՛ն սեղծագործ և է՛ն աշխատասէրն ու հաւատարիմն է եղած բոլոր մուղովուրդներու մէջ, հին դարերէ մինչեւ այսօր։

Բայց մենք այլեւս չենք ուզեր, և չենք հաւատար քեզ Թո՛ւրք, ո՛վ դուն ամենասատորինը մարդկային և գազաններու բոլոր ցեղերուն։

Մենք չենք մոռնար քեզ, ու չենք մոռնար նաև մեր մեծ վրէժը Հայոց մեծագոյն մեծարենէն։

Մենք ինչպէս կարող ենք մոռնալ քեզ երբ գիտենք որ մենք զուակներն ենք Տիգրան մեծերու, Վասակ, Մուշեղ և Մանուէլ Մամիկոնեաններու որոնք հայրենական հողին և անոր ազատութեանը համար գիակէն Հռովմեներն ու պարթեւները և Սասանեան արքայից արքաներ սասանեցնել իրենց վրիժագունդ այրուձիներով, ոսոխնիկ իշխաններով, ազատանիներով։

Մենք ինչպէս կարող ենք մոռնալ քեզ, երբ Հայոց աչխարհի մայրերը արեւազեղմ, տակ են ծնելու միայն սուրբեր և հերոսներ։ Չէ՞ որ հերոսներն ու սուրբերն են միակ, որ ունին միակ նպատակ —ապրիլ եւ մեռնիլ կեանքի ամենաթանկ օգտրունքներուն եւ օրէնքներուն համար։ Ու ի՞նչ կայ այնքան վսեմական նպատակ, որքան հայրենիքն ու իր ազատութիւնը փառապանծ։

Հիմա մենք գիտենք նորէն որ դուն մեռնիս պիտի ի վերջոյ, Թո՛ւրք։ Վանդի գիտենք դարձեալ, որ Ապրիլեան մեր մաքի տիտաններուն, մեռ մէկ ու միլիոնի հասնող մեր անուշ, նահատակ մուղովուրդին ոգիները արեգակնազեմ, աստղերին, գիշեր և ցերեկ կը հալածեն զմեզ, պիտի չարչրեն մեր խիղճն ու սիրտերը դարէ դար, մինչև որ իրականութիւն չդառնայ այն երազը որը յաւակ է և պարզ, պզծուտ է եւ մէկ, հարազատ է եւ հրեղէն որպէս աստեղակ, որպէս արեգակ...

27 Ապրիլ ԱՐՄԷՆ ԱՃԷՄԵԱՆ

ՀԱՅՈՒՄԻ ԳԻՇԵՐ

ԱՊՐԻԼ 24

Կուգան անունք սպասումիս մէջ մենաւոր
Աչքերնուն մէջ անապատի աւազն հիր,
Որոնց մէջը կը կարդայուի երկար խոր,
Մեծ պայրօյնի երկն ահաւոր ու կարմիր։

Կուգան անունք, կուգան խեղճ տովին հետ,
Մրրիկին պէս անհոգորէն սանձարձակ,
Իրենց սիրտը կը հեղուն սրտերու մէջ ախտալէտ
Ու իրը ընծայ կը բերեն իրենց աճիւնն սպիտակ։

Հոգիս կ'ուռի՛, կը բարձրանա՛յ, կ'ալեկոծի,
Ծովու մը պէս, ծովու մը պէս սիրերիմ,
Սեղ ժայռերուն կը զարնուի՛, կը փշրուի՛...

Կուգան անունք չարան չարան մահերիմ,
Գիշերն հսկայ գաժան բուի մը պէս չար
Ծուլ կ'ողբերգէ չարագուշակ ու երկար...

ԱՐՄԻԷՆ ԱՆՈՑՇ

ՆՇԵՆԻՆԵՐԸ ԱՂՄՈՒԿՈՎ ԿԸ ՊԱՅԹԻՆ...

Այս իրիկուն անձանօթ ծովու մը մեռելական ու թանգր ջուրերուն վրայ, վերջալոյսը սև էր գուցէ ու երկինքը կապարի պէս անթափանց։ Մահերը՝ ժուռ արհաւիրքէ մը դողդոջ և հողը՝ սթացող, գալարուն։ Այս իրիկուն, եւ զեանի հավիւներէն օրհասական ճիչերու մրրիկներ աւարտին և յուսահատ բառզուկներ գիշերին դէմ անառատացան որպէս չարժուն մղձաւանջ։ Արիւնոտ կատուցներով խլոր թռչուններ, խաւարը ծամելէն թևաթափեցին ու ինկան դիակոյտերու վրայ... խորն անարև հեռուներուն, ժամերը լո՜ւռ հեծկլտացին ու անցան... Այս իրիկո՜ւն՝

Ճամբաներու դաւադիր ու խուցերու մէջ մահյ
Ահեղ քրքի՜չը մահուան ճիչերուն հետ օրհասի...
Ու սասպարեզ մառնալիս դալաներէն՝
Մ՜ոնր թափօր մ'ու դագաղներ անդադրիկ...

***

Ա՛հ, արիւնոտ ճանկե՜րը սարսափին, որ սիրտս ու մտածումս կը կապեն այս օրուան։ Չեմ գիտեր, էութեանս որ մասէն — հոնկէ՝ ուր գուցէ դեռ կայ խորշ մը մաքուր ու զերծ կեանքի ախտերէն—վաղամանօթ ու սիրելի ձայն մը կը զարթնու յանկարծ, կ'ուռի, կը մեծնայ և որպէս դաշան ու անկարեկիր գառախոշ, կը կրկնէ անվերջ։

— Դուն կը սեա՛ս, Թշուառական։ կը սեաս կամովին, գիտակցաբար երբ, պահ մը միայն, զսպանակուած զգացումէ մը՝ որ սարերը բան ըլլալու չէ խըզճի խայթէն ու ամօթէն, կ'ուզես մաքիդ լուսարձակը բանալ վերը հանգչող պատկերին վրայ։ Դուն կը խոպես ինքզինքդ, կը խոպես մեռելներդ։ Եւ իրրև գերագոյն նախատինք անոնց անթաղ ոսկորներուն՝ իրենցմէ վերջ դեռ ապրելու վաստակիունդ կ'ուզես ծածկել վիժած ու ներքինի բառերու կոյտով մը։ Ասատվանէ՛, երբ առանձին ենք։ Ապրիլի իրիկուն է հիմա։ Սուգը լայնցած չերտերով կ'իջնէ Տէր—Զօրի անապատին վրայ, կմախքներ կը պարեն ու գանկեր կը չարժին... Ապրիլի գիշերը կ'իջնէ, Թշուառական տղայ, և անձանօթ ճամբու մը մէկ գաւադիր դարձակէտին, տապար մը կը չռայ ատաւծներուդ կաւրձքին... իսկ դուն, ձեռքերդ սիրտիդ գրպաններուդ խորը, անփո՛յթ ու ինքնաբաւ՝ կ'անդրիս օտա՛ր այս քաղաքին մայթերէն, նայատաքդ տակին՝ բոլոր կարելի հաճոյքներէն... պէտք էր սիրտդ խնկատան ընէիր այսօր եւ պատարագի համար մատուռ, մինչդեռ ծամածուռ ու խենէշ ֆիրքերու չուրկպա՜րը կայ այնտեղ ու առաւպանքն անկարելի բաներուն... հարկ էր, Ապրիլի այս խաղաղ իրիկունով, ժայռի մը վրայ արտասուելէն, ազօթէ՛ր մանուկներուն համար՝ որ մեռան արգանդներու մէջ արւը չողունած և կոյսերուն՝ որ չիջեցան սիրոյ հրա՛շքին դեռ անգիտակ... այս իրիկուն, երիտասարդ ուժերուդ բովանդակ գումարով պիտի ըլլայիր ռուսը մը վրիժառորը և անցնէիր անապատէն, ուր ունես քոյր մը, եղբայրնե՛ր... մինչդեռ ահա՛ Քո կը բախես արեւելեան հինաւուրց քաղաքի մը ճերմակ առնիքներուն վրայ և կը փնտռես առն մը, աղջիկ մը... քովէդ անցնող սա անուշ աչքերով պզտիկը պիտի եղբայրներդ յիշեցնէր քեզի և սար արցո՛ւնք աչքերուդ, մաքի Քիկ՝ եղ ու յողթ մարդուն պիտի դուն հա՛յր չըլըննայիր ու լայիր, և արդէն, ով պղծութի՛ւնը արարքիդ, գաբրիէլ՝ Թաց ու կպչուն նայուածքդ ուղիղ կ'յիյայ դէմդ կիներուն վրայ և անոնց մէջէն կը զահէ հասակ մը՝ որ յիշեցնէ քեզի փխրուն ձևերն այն հեռաւոր աղջկան...

Ապերասան ու մա՛նր ազայ...

Քեզի ի՞նչ տեղ մը Աստծոյ վերջալոյսը սև է Թէ մեղրի գոյն։ Ո՞ւր է քուկինդ, հոգիիդ վերջալոյսը և ի՞նչ գոյն ունի։ Բա՛ց, բա՛ց աչքերուս առջև հոգիդ ու տես դուն ալ Թէ ինչ կայ հոն։— կարո՛ղ կանչ ու խնդացող լեռներուն, գարունի զուարթաձայն ու պա՛զ ջուրերուն... քու սիրտիդ մէջ՝ հովերու լացու ծառերու ցնծասոն, սիրոյ մոխիր ու փշուրներ երազի... տա՛ հոգիդ, սուս գի այս խոր իրիկունով և տա՛ դուն մեռելներուն ու անոնց արդար իրաւունքին դէմ անառարբեր ու անլուց։ Ու մինչ տաք երկաթ մը կը խարանէ խղճմտանքդ ու ձայն մը ականջիդ կը հեւայ, Թէ անցեալ դարձած չարչուք օր մը, Թերևս ճի՛շդ այս մաքուն, րոպէին՝ քոյրդ կարկամ մտաներով աւազը ճանկեց ու հոգին յանձնեց ասպղերուն, բիւրեղ եզեկի ու Թշուառական՝ ազայ, դուն կը մտածես՝

Տան մը մասին ու աղջկա՛յ մը հեռաւոր...
Կը մտածե՛ս Թէ հրաւախայտ Լիբանանի կողերուն,
Նշենիները աղմուկով կը պայթի՛ն..,

24 Ապրիլ, Գէյրութ Վ. ՏԱՓԱԿ

ՄՏԱԾՈՒՄՆԵՐ

Սրտերս վրայ գրուած յիշատակները անջնջելիներն են՝ մանաւանդ երբ տառապանքի ու ոչխասանքի մէջ են գրուած եւ իսկապի ասպզովն են առաջնորդուած։ Ապրող սերունդից ձեզ՝ վաղուայ կեանքի սերնդին բողուած միակ ու ընդլիրական յիշատակը կարող է լինել տառապանքի ու ոչխասանքի համար բացառած ճանապարհը՝ հասնելու համար հոն, ուր յայտող սերունդները ազատագրուած այսօրուայ կապանքներից ու դառնութիւններից՝ ազատ օտնագործումներից՝ ոչխասանքի լիակատար վայելքի երջանկութիւն պիտի ունենան։

Ց. ՇԱՀՐԻԿԵԱՆ

ԿԷՍ ՍԻՒՆԱԿԻ ՄԷՋ

ՄՏԱԾՈՒՄՆԵՐ

ԿԱՐՄԻՐ ԳՈՅՆԻ ՄԱՍԻՆ...

Մարդկութեան ուղեկորոյս ճաւը կը քաւալի ագգայնական աճող տարժումի մը ալիքներուն վրայ՝ Հոյ երկրեն մինչեւ Կրեօճեյսկա եւ պուէօյական ծրը. դիկեն մինչեւ խաչապատ եսքիմացիին ճոգին, խառնարան մրն է այսօր. եռացող ու պոռթկուն, պատրաստ՝ ամենեն արիւնալի ու վճռագնաց խոյանքներուն, Խորունկեն գացող ցեղային զգացումի գետ մը կը վարարի բոլոր սիրտերուն մէջ, ազխարհը կր զարթնու, ագգերը կր սթափին եւ վեռապես կր պահանջեն իրենց տեղը արեւին տակ ու ասպգերուն։

Այս համատարած, վարակիչ ու աւրող տարժումեն կրնան կր մնան բանաւորին ու բնչազուրկին անուենեն հառոտ ամենագգի խանի մր հազար բագդախրնդիրներ միայն, որ ցրուած ազխարհի բոլոր մասերուն վրայ եւ ներեն ու անհետելի բոլոր միջոցներով՝ յաճախ նոյնիսկ ճղնիմ որեան ծիծաղելի, կր փորձեն կատեցնել առպրնքաց մարդկութեան գիտակից հոսանքը։

Նոյնը եւ մեր մէջ։ Հայրենիքի, մարդկային արժանապատուութենեն եւ ճոգեկան ամեն կարգի սրբութիւններեն իսպառ ձերբ բաած խումբ մր մարդիկ, ապատանած՝ մօռսւսաւոր այլ կասկածելի վարդապետութեան մր կարմիր պիտակին տակ, թերբ կր ճանեն, գիրբ կր ապեն, ճառ կր պոռան եւ կ'ուզեն, կր պահանջեն, որ ժողովուրդը կրսէ՛ գիրենի, հետեւի՛ իրենց ճամբուն եւ... բարեկեցդանին երեսուն կարմիր ճագնի։ Բայց մեր պատուական ժողովուրդը, որ տաս լաւ գիտէ հին տարեն, բարեկեցդանին բան or տեւելը, կր ճանչնա՛ գառնուկի ձեւին տակ ադուէսները եւ էիբին տակեն խնդալեն, կ'անցնի կ'երթայ գործին։

«Բանւորա» է, որ կր գանգատի այդ մասին։ Ամերիկայեն։ Հա՛, մոռցայ որ չէ ճանչնար այս պարոնը։ Հարկ է ներկայացնել գինը։ Բայց արդեն իսկ բաւական է ամերարութեամբ այցետուր կ'երկարէ ձեզի. ճայեցի՛ք—մուրճ մր, մանգաղ մր, պոլչեսա... կարծեմ այսքանը կր բաւէ, հասկցա՛ք։

Նիւ—Եorքի մէջ ՀՕԿը ներկայացուցիչ է «Անոյօ»ի սիճման եւ... մարդ չի գացեր տեսնելու։ Կր խո՛ք, Հայ տղոց ու աղջիկներուն այնքա՛ն սիրած ու երգած «Անոյօ»ին Ֆիլմ դարձեր է պարապ առթուներուն մամար։

Սիրի Գալէմի սրտը գրեթէ պարապ էր. ի հարկէ այդ բոլորին մէջ դեր կատարած է նաև կազմակերպիչներուն քաւութիւնը։

Այդպէ՞ս կր կարծես, սիրելի «բանւոր»։ Հապա ինչու՞ այսօր. «Անոյօ»ի պարզ ներկայացումն անգամ պատճառական խումբի մը կոգմէ, յեցուն սուռ կ'ուտեենայ միօտ, իսկ ձեր Ֆիլմը, խօսո՞ւն գեղեցի՛կ կր մնայ որբ։ Պատճա՞ռը կ'ուզես։ Կարդա՛ք ցոյն թիւին մէջ։

Դէպքերը և դէմքերը այնքան ցնցող, այնքան ապշուրիչ էին, որ ամենէն յետամնաց հանդիսատեսն անգամ զայրայթով և զբաղանքով կը յեցուի դէպի խաւար անցեալը եւ անոր այօրուայ ներկայացուցիչները։

Տեսա՞ր հիմա թէ ուր է պատճառը եւ սորվեցա՞ր, թէ մեր ժողովուրդը հրաշալի հոտառութիւն ունի «դեկտեմբեր ու դեկմեբր» նմանցնելու եւ մանաւանդ, զատորոշելու գոյներ իրարմէ. որոնց մէկեն, ինչպես կր տեսնես, կարմիրը չի իր նախասիրածը, հակառակ առելիցի բլլալուն...

Ա—ՍՈՒԻՆ

ԳՐԱՒԻԱՒՈՐ ՕՐ

20 Մայիս 1933, Շաբաթ իրիկուն գրաւուած է Հայ Երիտասարդաց Ընկերութեան կողմէ։ Կազմակերպութիւններէ կր խնդրուի չ'նախաձեռնել այս թուականը։

ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆՆԵՐ
ՀԱՅՐ ԱԲՐԱՀԱՄԻ ԴԱՊԱՂԻՆ ՎՐԱՅ

(Շարունակութիւն երէկուայ թիւէն)

Մարդը եւ հայրենասէրը

Հայր Աբրահամ բլլալով հնազոյն փաղանգէն Հայ Ցեղափոխական Դաշնակցութեան ու Նախագահ հայկական պարլամենտի, նախ և առաջ ազնիւ մարդ մրն էր և անկեղծ հայրենասէր մր. իր կենսագրութիւնը լիովին կր հաստատէ զայն։

*Բուն անունով Աւետիք Սահակեան, ան ծնած է 1865 թուին, հայ գիւղական աշխարհի, գեղեցիկ Լօռիի Ջալալ Օղլի գիւղի մէջ, երկիր մր, որ Հայաստանի ամենագեղեցիկ վայրերէն մին է. հրաշագեղ բնութիւն, հարուստ բուսակաութեամբ ծածկուած լեռներ ու ձորեր. առատ աղբիւրներ և վերջապէս աղսկալից Դէբբէնտը գետը, որ թագնէ Լօռիին։ Ջաւակ բարեկեցիկ ծնողներու, Աւետիք Սահակեան, իր նախնական կրթութիւնը կ'ստանայ իր հայրենի գիւղին մէջ, որեեղ ալ դարբնուած է իր կենսուրախ, պարզ հայ գիւղացի մարդու ազնիւ նկարագիրը։ Միջնակարգ կրթութեան համար Աւետիք Սահակեանի ծնողները զինք կր ղրկեն Թիֆլիս, ուր կր պատրաստուի ան եւ անկէ ալ կ'անցնի Ղարաբաղ Շուշի, ուր կր լրացնէ սէմինարական դպրոցը։ Հայկական լեռնաշխարհը կր դնէ պատանի Աւետիքի վրայ իր սիրական գրոշմը։ բարի ու ազնիւ պատանին կր դառնայ բնբոստ և խիզախ միաժամանակ։ Ու երբ բարձրագոյն կրթութեան համար ան ի՛ներայ Մոսկուա, սորվելու գիւղատնտեսութիւն Գեորգովսկի ճեմարանին մէջ, Աւետիք Սահակեան ազնիւ, չահախնդիր և վաւրուն երիտասարդ մրն է, պատրաստ իւրացնելու յեղափոխական մտքերը իր ժամանակի ռուս արմատական յառաջադէմ մտաւորականութեան ու բորբոքելու հայ կրակովը Թրքահայաստանի։ Այդպէս է որ ան իբր մասնակից ուսանողութեան յեղափոխական ցոյցերուն, կաքսորուի Կովկաս եւ 1890 թուի աշնան, իր գաղափարակիցներու հետ, հայկական աչխարհի մէջ փոխադրելով յեղափոխական կրակը։ Քրիստափորի, Սմբոնի, Ռոստոմի եւ ուրիշներու հետ, որոնցմէ շատերը իր ուսանողական ընկերներն էին, խելամուռ կ'րլլայ գործակցելու հայ յեղափոխականներու դաշնակցութեան կազմակերպութեան, որմէ ետք այլեւս մեր ընկերոջ կեանքը հարուստ այնքան չքեղ դրուագներով, պէտք է սիմռնուլուէր գործունէութեանը Դաշնակցութեան, որ կր հանդիսանայ հայ վերջին քառասնամեակի հասարակական մեծագոյն խթանը։

Յեղափոխական Առաքելը

Վկայուած գիւղատնտես, պետական ծառայութեան մէջ, սէր նիւթական ապահով պայմաններու, Աւետիք Սահակեան, հրաժարելով հարկ եղած ատեն, հետեւելով Դաշնակցութեան, յարելով հայ յեղափոխական շարժման, կը դառնայ անոր մոլեռանդ քարոզիչներէն մին. լի անսահման հաւատքով, աննկուն և յարատեւ կամքով։ Աննման Քրիստափորներու, Ռոստոմներու, Սիմոններու, Եուսուֆներու, Իշխաններու կողքին, անոնց հետ կը նետուի հանրային կեանքի մէջ։ Տիլէնտանթ մր չէ ան, որ տրամադրութիւններով կ'առաջնորդուի, լքելով կազմակերպութիւնը, վտանգներ րոպէներուն։ Աննման կազմակերպիչ մր չէ, Ռոստոմի պէս, փայլուն ձեռնարկներու կերտող և խուզարկու յեղափոխական միաք՝ Քրիստափորի պէս՝ ալ ալ Սիմոնի տեսական հմտութիւնը ունի, չէ ոգեւորիչ մր նոյնպէս հայդուկային խուժդուժ ղեկավար Իշխանի նման, բայց ան իւրօրինակ դէմք մրն է կազմակերպութեան մէջ. հաւատարկչորս, տարդարադատ, ուղղամիտ և ներողամիտ։ Ան Հայր Աբրահամ է ընկերներու համար, որ կր հարթէ ընկերներու վէճերը և բարոյական հեղինակութեամբ կր պարտադրէ զինք, միշտ հաշտեցնող ու ազնիւ։

Բայց այս պարզ և համեստ արտաքինի տակ, թագնուած է խիզախ յեղափոխականը որ չի հանդուրժեր ոչ մէկ անարդարութեան և բռնի թեան։ Ու երբ կ'ուզէ բլլալ, ան հրապարակ կր նետուի իր ողջ թափով։

Այդպէս է որ Կովկասի փոխարքայի պալատի մէջ գիւղատնտեսներու խորհրդակցական մէկ ժողովին, Հայր Աբրահամ կ'արտասանի այնպիսի յեղափոխական ճառ մր որու համար առնուազն Սիբիր կ'աքսորուէին մարդիկ։ Ան կր պատպանէ, ընդդէմ ուռս մեծահաս բանակալութեան և հողային ազնուականութեան, հողերու հաւասարացնումը։

Ծարակն հալածանքներուն ալ ընդդէմ Դաշնակցութեան, ան առաջորէն կր վճարէ իր տուրքը։ Իր պատասխանատու անդամ և վարիչներէն մին Հայ Ցեղ. Դաշնակցութեան, հրապարակախօս յայտնի հասարակական գործիչ եւ արձնաբեր կուսակցական մտաւորի, ան Լժժինի, ախրահոգի քննիչի սարքած ագտնակցութեան գործով կր ձերբակալուի մեռ երեք տարի և 1912ին կ'ազատի միայն, Ռուսահպատներու երեք հարիւրամեակի առթիւ։

(Շար.)

ՋԱՒԻԷՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ
ԴԱՐՄԱՆՈՒՄԸ

ՋԵՂՈՒՄ ԹԷ՝ ՄԻՋՆՈՐԴ ՉԷԿ

ՀԱՅ ԲԺԻՇԿԻ ՄԸ ԿԵՂԵՔՈՒՄՆԵՐԸ

Պոլսոյ նախկին պատրիարք Ամէն. Ջաւէն Արքեպիսկոպոսի առողջական վիճակի և ձեռք առնուած դարմանումներու մասին գրած էինք մեր նախորդ թիւով։ Ուրախութեամբ կը տեղեկանանք որ բժիշկները օրէ օր աւելի մեծ յոյսեր սկսած են ներշնչել Սրբազանի կատարեալ դարմանումին համար։

Ջաւէն պատրիարք, հակառակ անոր հիւանդութեան սպառնալիքներուն, կր պահէ իր բարոյական կորովը, ֆիզիքապէս առողջ է, ուրախ եւ խանդավառ։ Թէպէտ մարած է Ն. Գ. ձայնը, սակայն լսելի դարձնելու չափ կր խօսի այցելուներուն հետ, երբ մասով կր գոցէ կոկորդէն բացուած ծակը։

Դժբաղդաբար, սակայն, Ջաւէն Պատրիարք չափազանց զէշ ազգուած է եւ յուզուած եկեղեցական բարձր իշխանութեան կողմէ յանձնարարուած հայ բժիշկի մր կեղեքումներուն արժանացած բլլալուն համար։ Շատ ուշ յայտնի եղած է որ, Ն. Գերապատուութիւնը դարմանումի համար օտար բժիշկներու առաջնորդող հայ բժիշկը հարիւրաւոր ոսկիներու զեղծումներ կատարած է եւ խաթած պատրիարքը։ Կեղեքումներու մանրամասնութիւնները երեւան հանուած են եւ որոնց ծանօթացած է նաեւ Գեր. Ջաւէն եպիսկոպոս։

Բոլոր զեղծումներն ու խաբէութիւնները երեւան հանուելէն եւ Ջաւէն պատրիարքի յուզումին տեղի տալէ վերջ բժիշկը կը դիմէ կաթողիկոսարան և թախանձագին կը խնդրէ որ «կայգարեն» խնդիրը։ Ատոր վրայ Գեր. Շահէ եպիսկ. Գասպարեան և Փարլն հայր ջանքերու կր ձեռնարկեն և ակնարկուած բժիշկը կը ներկայացնեն Ջաւէն պատրիարքին որ ներէ։ Սակայն, Ն. Գերապատուութիւնը, որ մանրամասնութեամբ տեղեակ եղած է տարբերուած խաղին, չուզեր և պիտի չուզէ խնդրի «բարեկամաբար կարգադրութեան», երբ յանուանդ Սրբազանը չէ թ-գցուցած իր զայրոյթին ու յուզումը բազմաթիւներու առջեւ։

Ամենավերին եկեղեցական իշխանութեան կողմէ իբրեւ պէշրութի «մեծ նպաստաւոր» հայ բժիշկը յանձնարարուած մէկու մր կողմէ բարձրաստիճան և բազմանուէր եկեղեցականի մր հանդէպ ի գիր դրուած այս վերաբերմունքը ինչո՞վ պէտք է բացատրել։ Ասիկա անսրթի տրամ մր չէ՝ պէշրութի հայ բժիշկներուն համար, որոնց մէջ կր գտնուին այնքան մաքուր եւ իսկապէս պատուաւոր, խղճամիտ եւ անձնուէր մասնագէտներ, որոնք ոչ միայն չպիտի մտածէին հայ եկեղեցականի մր կողոպտելու «մինչեւ որդէնէ», այլ իրենց կարելին պիտի զոհէին անոր չատախտի եւ ամենանուազ վճարումով մր դարմանելու համար։

Ի՞նչ պիտի մտածեն պատրիարքը դարմանող օտար բժիշկները, երբ վաղը իմանան թէ իրենց անունով այնքան խաբէութիւններ կատարուած են...։

Իսկ Բարեգործակա՞նը...Գրաւկեզեան կառո՞ր...ո՞ւր են հալիւները։

յները երեք անգամ ծափահարեցին ու կրկնել տուին «Անոյօ»—Ororը եւ «Ո՛հ ինչ բաներ»։ Անկէ յետոյ մենք դարձեալ մեր երգերուն համերգը ի նպաստ Սիբիրոյ գաղմականեբրուն (1930) և տեսնելու էր թատրոնին ներսը—բոլորը չորեքշաբթի ձեռքեր էին. «պի՛զ... պի՛զ...»

Աւելցուց նաեւ որ ժամանակը չատ ուշ է, գրեթէ միայն Մայիս ամսուն կարող պիտի բլլայ երգի վարժութեանց արժանացնել։ Իր և մեր միակ խնդրանքն է որ ամէն երիտասարդ, որ իր մէջ արուեստի կրակն ունի, երգելու չնորհ, ու իր պահերը զուարթ անցնելու փափաք՝ անշուշտ պիտի հաճի ներկայանալ այս հաւերգին մաս կազմելու։ «Ցայլիոն» «Ororը» ու «Հո՛յ, Նար» լսուած է բեմերէն, բայց ըսուած է որ պատուէր իր ծարին վրայ անուշ կբլլայ։ Մ՛ւ չէր ուզեր այդ կարմիր պատուէրները ունենալ առանձնապէս պարտիզպանին հետ միասին պատեհով ծառերուն մէջ...

Երգերու փորձերը պիտի բլլան Հայ Ազգ. Վարժարանի Մանկապարտէզի սրահներէն մէկուն մէջ։ Երկուշաբթի եւ հինգշաբթի և ուրբաթ երեկոները։

Աղջկանց համար 5—6 ժամանակացոյցով ու տղոց՝ 7.30էն մինչեւ 8.30։

Այսօր (Ուրբաթ) տեղի կ'ունենայ առաջին հաւաքոյթը ու որոշումները կը տրուին ըսուածով եկողներու թիւին ու տիրքներուն համաձայն։

Ուրեմն այօրուընէ եկէք սովրելու Հայ Կոմիտասեան երգերը...։

Մ. ՓԱՆՈՍԵԱՆ

ՍԻՒՐԻՈՅ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ
Դաւիթի տագնապը լուծուած չէ

Երեսփ. ժողովը կը յետաձգէ իր նիստը մայիս 8ին

ՑՈՅՑԵՐԸ ԴԱԴԱՐ ՉՈՒՆԻՆ

(Սեփական թղթակցութիւն)

Դամասկոս

Երեկ, հինգշաբթի օր, քաղաքը գարձեալ գոց էր։ Նկող հեռագիրներէն կր հասկցուի որ Հալապի, Հոմսի եւ Հալէպի չուկաներն ալ փակ մնացած են, երբեւ բողոքի ցոյց խորհրդարանի բացման դէմ։

Այսուամենայնիւ ժամը 10ին հաւաքուած էին երեսփոխանները և քիչ վերջ, նախագահը բացուած յայտարարեց ժողովը։ 24 երեսփոխաններ բացակայ էին։ Վարչապետը Հագգը պէյ Ազրմ առաջարկեց յետաձգել ժողովը, քանի որ կարելի չէր եղած դեռ կազմել նոր դահլիճը։ Բացի այդ վարչապետը բացատրութիւններ տուաւ ազգնապի ներկայ վիճակի մասին եւ յայտնեց որ Ապրիլ 25ին պաշտօնապէս ընդունուած են ելեմտական եւ արդարութեան նախարարներու հրաժարականները։

Ժողովը յետաձգելէ որոշումը չքաւէարկած, Հալէպի երեսփոխան Շաքիր Նէյմէթ պէյ բեմ բարձրացաւ եւ յիշելէ վերջ նախորդ ժողովի մէջ իր եւ Հագգը պէյի միջև գոյութիւն ունեցող միջադէպը, ներողութիւն յայտնեց հրապարակաւ եւ գովաբանական խօսքեր ուղղեց վարչապետի հասցէին։ Աւարտումէ վերջ իր ճառը Շաքիր Նէյմէթ պէյ ուղղակի վարչապետի քով գնաց եւ անոր ձեռքերը թոթվեց։

Ժողովը բնդառաջ երթալով վարչապետի առաջարկին, Մայիս 8ին յետաձգեց իր նիստը։ Մինչեւ այդ օրդէն ազգնապը լուծուած կրլլայ եւ նոր նախարարները կ'սկսին իրենց պաշտօնին։

Հագգը պէյ Ազմ, երէկ լրագրողներուն կարգ մր յայտարարութիւններ բրաւ։ Երբ հարցուած է թէ՝ ճիշդ է այն տարաձայնութիւնը, որուն հետեւանքը եղաւ թէ՝ Մէրտէմ պէյ պիտի կազմէ նոր դահլիճը, Հագգը պէյ պատասխանած է։

— Կրնաք վճռապէս հերքել թէ՝ նման կարգադրութիւն մը չի կրնար բլլալ։ Ձէմիլ պէյ չի կրնար կազմել դահլիճը։ Որովհետեւ բոլորին ծանօթ է որ ազգայնականները Ֆրանսայի չատ հակառակ են եւ նման դահլիճ մր ֆրանսոցիները ծով թափել պիտի նշանակէր։ Բարձր գծխէրութիւնը երեք թոյլ չատ որ՝ Ձէմիլ Մէրտէմ պէյ դահլիճ կազմէ. այդ կարելի չէ։

— Շատ լաւ, հարցուցած են լրագրողները, երբ պիտի վերջնայ այս ազգնապը եւ որոնցմէ պիտի կազմուի գահլիճը։

— Այս ազգնապը չատ անկարեւոր է. մենք ուզեցինք որ հրաժարեալ նախարարները եւս վերգնեն իրենց հրաժարականները, սակայն անոնք պնդեցին։ Հիմայ երբ ընդունուած է, այլեւս նորը կազմել դժուար չէ, միայն թէ քիչ մը ժամանակ կ'առնէ։

Երէկ ժամը 5ի տեղ ցոյցեր եղան Հայ էվ Ամարիի մէջ։ Ցուցարարները անկգի խորհրդարանը ազգակներով կր չտապատնչեն պէյ բեմ բարձրացաւ եւ յիշելէ վերջ նախորդ ժողովի մէջ իր եւ Հագգը պէյի միջև գոյութիւն ունեցող միջադէպը, ներողութիւն յայտնեց հրապարակաւ եւ գովաբանական խօսքեր ուղղեց վարչապետի հասցէին։ Աւարտումէ վերջ իր ճառը Շաքիր Նէյմէթ պէյ ուղղակի վարչապետի քով գնաց եւ անոր ձեռքերը թոթվեց։

Ժողովը բնդառաջ երթալով վարչապետի առաջարկին, Մայիս 8ին յետաձգեց իր նիստը։ Մինչեւ այդ օրդէն ազգնապը լուծուած կրլլայ եւ նոր նախարարները կ'սկսին իրենց պաշտօնին։

Հագգը պէյ Ազմ, երէկ լրագրողներուն կարգ մր յայտարարութիւններ բրաւ։ Երբ հարցուցած է թէ՝ ճիշդ է այն տարաձայնութիւնը, որուն հետեւանքը եղաւ թէ՝ Ձէմիլ Մէրտէմ պէյ պիտի կազմէ նոր դահլիճը, Հագգը պէյ պատասխանած է։

— Կրնաք վճռապէս հերքել թէ՝ նման կարգադրութիւն մը չի կրնար բլլալ։ Ձէմիլ պէյ չի կրնար կազմել դահլիճը։ Որովհետեւ բոլորին ծանօթ է որ ազգայնականները Ֆրանսայի չատ հակառակ են եւ նման դահլիճ մր ֆրանսոցիները ծով թափել պիտի նշանակէր։ Բարձր գծխէրութիւնը երեք թոյլ չատ որ՝ Ձէմիլ Մէրտէմ պէյ դահլիճ կազմէ. այդ կարելի չէ։

— Շատ լաւ, հարցուցած են լրագրողները, երբ պիտի վերջնայ այս ազգնապը եւ որոնցմէ պիտի կազմուի գահլիճը։

— Այս ազգնապը չատ անկարեւոր է. մենք ուզեցինք որ հրաժարեալ նախարարները եւս վերգնեն իրենց հրաժարականները, սակայն անոնք պնդեցին։ Հիմայ երբ ընդունուած է, այլեւս նորը կազմել դժուար չէ, միայն թէ քիչ մը ժամանակ կ'առնէ։

Երէկ ժամը 5ի տեղ ցոյցեր եղան Հայ էվ Ամարիի մէջ։ Ցուցարարները անկգի խորհրդարանը ազգակներով կր չտապատնչեն պէյ բեմ բարձրացաւ եւ յիշելէ վերջ նախորդ ժողովի մէջ իր եւ Հագգը պէյի միջև գոյութիւն ունեցող միջադէպը, ներողութիւն յայտնեց հրապարակաւ եւ գովաբանական խօսքեր ուղղեց վարչապետի հասցէին։ Աւարտումէ վերջ իր ճառը Շաքիր Նէյմէթ պէյ ուղղակի վարչապետի քով գնաց եւ անոր ձեռքերը թոթվեց։

Ժողովը բնդառաջ երթալով վարչապետի առաջարկին, Մայիս 8ին յետաձգեց իր նիստը։ Մինչեւ այդ օրդէն ազգնապը լուծուած կրլլայ եւ նոր նախարարները կ'սկսին իրենց պաշտօնին։

Հագգը պէյ Ազմ, երէկ լրագրողներուն կարգ մր յայտարարութիւններ բրաւ։ Երբ հարցուցած է թէ՝ ճիշդ է այն տարաձայնութիւնը, որուն հետեւանքը եղաւ թէ՝ Ձէմիլ Մէրտէմ պէյ պիտի կազմէ նոր դահլիճը, Հագգը պէյ պատասխանած է։

— Կրնաք վճռապէս հերքել թէ՝ նման կարգադրութիւն մը չի կրնար բլլալ։ Ձէմիլ պէյ չի կրնար կազմել դահլիճը։ Որովհետեւ բոլորին ծանօթ է որ ազգայնականները Ֆրանսայի չատ հակառակ են եւ նման դահլիճ մր ֆրանսոցիները ծով թափել պիտի նշանակէր։ Բարձր գծխէրութիւնը երեք թոյլ չատ որ՝ Ձէմիլ Մէրտէմ պէյ դահլիճ կազմէ. այդ կարելի չէ։

— Շատ լաւ, հարցուցած են լրագրողները, երբ պիտի վերջնայ այս ազգնապը եւ որոնցմէ պիտի կազմուի գահլիճը։

— Այս ազգնապը չատ անկարեւոր է. մենք ուզեցինք որ հրաժարեալ նախարարները եւս վերգնեն իրենց հրաժարականները, սակայն անոնք պնդեցին։ Հիմայ երբ ընդունուած է, այլեւս նորը կազմել դժուար չէ, միայն թէ քիչ մը ժամանակ կ'առնէ։

Երէկ ժամը 5ի տեղ ցոյցեր եղան Հայ էվ Ամարիի մէջ։ Ցուցարարները անկգի խորհրդարանը ազգակներով կր չտապատնչեն

ՈՐ ՀԱՅԵՐԸ
ԼԻԲԱՆԱՆԻՒ ՊԷՏՔ ԶԷ ԸԼԼԱՆ

Ցօդուածագիր մր «Էվ Ահուար»ի մէջ հետեւեալը կր գրէ բայերու մասին, որուան դէպքերը սիւնակին մէջ,—

«Էվ Ահուար»ի մէջ մեր ուշագրութիւնը գրաւեցին երեք ոճիրներ, որոնց հեղինակները ես մեզի հիւր եղող հայերը։

Մեզ չ'տեսաբերեր թէ ոճրագործները ձերբակալուա՞ծ են թէ ոչ. մեզ հետաբրքրողը իրաւական խնդիր մրն է։

Ամբողջ ազխարհի մէջ կան կարգ մր ոճիրներ եւ կանոններ, որոնց համաձայն ոեւէ օտարական ոճիր կամ յանցանք գործէ, իր դատապարտութեան պայմանաժամը լրացնելէ վերջ կ'ախտորուի «Արդեօք մեզմէ ալ ունի՞ նման ոճիր մր, եթէ ունի՞, ինչո՞ւ կառավարութիւնը չի գործադրեր զայն։

Մենք կր խոստովանիմ որ մեր մէջ զօնուող հայերու մէջ օտա յարգելի անձնաւորութիւններ կան, սակայն միւս կողմէ կան նաեւ այնպիսիներ, որոնք երբէք հանգիստ չեն կենար, միօտ խնդիր կր հանեն եւ իրենց սարսափելի արարքները կր լսեցնեն մեզ։ Մենք այս երկրորդ դասակարգի պատկանողներուն մասին կր խօսինք եւ զանոնք կր յանձնենք կառավարութեան ուշադրութեան։

Մեր կառավարութիւնը պէտք է այս օրեր վերաքննութեան ենթարկէ այս խնդիրը եւ Լիբանանցի բլլալու իրաւունքէն զրկէ կասկածելի հայերը։

Կարդացէք և Տարածեցէք
«ԱԶԴԱԿ»Ը

ԻՎԱՆ ԲՈՒՐԿԷՆԷՖ

ՌՈՒՏԻՆ

Թարգմ. Վ. ԽԱԺԱԿ

Ռուտին լռեց և աչքերը խոնարհեց, ժպտելով, չփոթ հակառակ իրեն...

— Դուք բանաստեղծ մրն էք, յայտարարեց Տարիա Միքայիլովնան ցած ձայնով։

Ներքնապէս, բոլորը հաւանձայն եղան իրեն, բացի Փիկասօքէն որառանց սպասելու Ռուտինի երկար ճառին վերջաւորութեան, գլխարկը առաւ և անձայն դուրս ելլելով, բարկութեամբ չննչաց Փանաալէվօքիին որ դրան քով կր կենար։

— Ո՛չ, առանին երթայ խելացութիւնը, ես կերթամ յիմարներուն քով։

Ոչ ոք զայն չկեցուց, ոչ ոք զգաց անոր բացակայութիւնը։

Սպասաւորները ընթրիքը բերին և կէս ժամ վերջը, բոլորը բաժնեցան իրարմէ։ Տարիա Միքայիլովնան հրաւիրեց Ռուտինը գիչերը իր մօտ անցնելու։ Այէքսանդրա Փավլովնան, եղբօրը հետ կարգ մրած ատեն, ճամբու ամբողջ ընթացքին բազմաթիւ բացատրութիւններ տրամեց, զարմացած Ռուտինի արտակարգ ուշիմութեան վրայ։ Վալինեցև հաւնեցաւ, առանց մտնելու դիտել ան՝ թէ անոր մտածումները մեզ կին յաճախ... Ոչ չատ հակնալիք աւելցուց ան, ուզելով անշուշտ, լաւագոյնս արտայայտել իր մտածումը։ իր դէմքը մռայլեցաւ, և նայուածը գամած կատարին մէկ ան կիւնին թուեցաւ աւելի ախուր։

Գալով Փանաալէվօքիի՝ ոտքի կեցած անկողնին քով, դոչեց մեռածքէ գոռին հանելով. «Չատ ճարպիկ մարդ մրն։ Ծեռոյ խստութեամբ նայելով իր սենեկապանին, յանկարծ հրամայեց անոր դուրս ելնել։ Գասիսօն չհանուեցաւ և մրընդղջ գիչերը չկրցաւ գոցել աչքերը։ Մինչև առաւօտ դրեց իր մեր ընկերոջ որ Մոսկուա կը գանուէր։ Նամակին պատկեցաւ բայց անկարելի եղաւ իրեն համար քնանալ։ Գլուխը դրած թևին վրայ և աչքերը չեշտակիօրէն յառած խաւարին, կը մնար անշարժ, արիւնը կը զարնէր սենդագինօրէն և մէջընդմէջ խորունկ ու ծանր հառաչանք մր կր բարձրանար իր կուրծքէն։

IV

Ծալարդ առաւօտ, Ռուտին, հազիւ հագուած՝ լսեց որ դուռը կր փախեին։ Տարիա Միքայիլովնան իրեն կր ղրկէր իր ծառան, ու կը հրաւիրէր Քէյի։ Ռուտին զայն գրաւ մինակ։ Միքայիլովնան չատ գորովոտ ու սիրալիր չեչտով հարցուց թէ գիչերը լաւ անցուցա՞ծ էր, ինչն իսկ սպասարկեց անոր, պնդեց՝ գիտնալու համար Ռուտին սիրած չաքարին քանակը, քանի մը սիկառէթ հրամցուց և երկու անգամ կրկնեց թէ որքան զարմացած էր զինք աւելի կանուխ ճանչցած չբլլուն համար։ Ռուտին տեղ գրաւեց անկէ բաւական հեռու, բայց Տարիա Միքայիլովնան աւելի մօտ հրաւիրեց, և թեթեւօրէն ծռելով անոր կողմը, հարցաքննեց զայն իր ընտանիքին, մասդրութիւններուն և ձգիրներուն մասին։ Տարիա Միքայիլովնան կր խօսէր անփոյթ և մարիկ կ'ընէր ծուռ՝ բայց Ռուտին չատ լաւ հասկաւ որ կ'ուզէր հաճելի բլլալ իրեն։ Իզուր տեղ չէր որ կազմակերպած էր այս առաւօտեան պզտիկ մարդրութիւնը և հագուած էր պարզութեամբ բայց խնամեալ։ Ան կին Ռէչամիէի ոճով։

Տարիա Միքայիլովնան չուտով դադրեցաւ զինքը հարցաքննելէ։ Իրեն խօսեցաւ իր իսկ կեանքէն, իր երիտասարդութենէն, իր ճանչցած էակներէն։ Ռուտին մարիկ կ'ընէր ուշադրութեամբ։ Տարօրինակ բան, ով որ ալ բլլար անձը որու մասին կը պատմէր Տարիա Միքայիլովնան իր խօսակցին՝ ինքն էր, Տարիա Միքայելովնան, որ կը մնար առջին կարդի վրայ եւ ճգնէր բոլոր մանրները ջնչել։

Ռուտին իմացաւ, որ Տարիա Միքայիլովնան, եւ մա՛ն ինք, վարկ ունէր այն ինչ մեծ պաշտօնատարին մօտ։ Աւելին, անիկա մեծ ազդեցութիւն ունէր խիստ ծանօթ բանաստեղծի մը վրայ։ Տարիա Միքայելովնան հակնկել կ'ուզէր, որ վերջին քանդրինիզ առթուայ բոլոր մեծ մարդիկը կուգային սիմիայն իրեն հետ ծանօթանալու, իր չնորհներուն տիրանալու համար։ Անոնց վրայ կը խօսէր պարզութեամբ, ոչ խանդավառութեամբ եւ ոչ ալ ծայրահեղ գովեստներով, անոնցմէ ամենքը կոչելով «իրական թիֆերդ»։ Անոնց մասին կը խօսէր ինչպէս այն ինչ հարուստը կը խօսի իր քանկագին քարերուն վրայ։ կատար անոնց անուններ, չյաջողիչ ածականներով, զոհելով յատուկ անունը տիտղոսներուն։

Ռուտին, մարիկ կ'ընէր, լուռ կր ձգէր իր գլանիկը եւ կը բաւականանար տեղին գիտողութիւն մը գնահատիրուհիին խօսքի հեղեղներուն մէջ։ կը սիրէր եւ խօսիլ զիչեր՝ բայց անկարող էր վարել խօսակցութիւն մր։ Ռուտին կը սիրէր նաեւ հետեւիլ բոլորովին օտար խօսակցութեան մը թելին։ Անհատն բարութիւն մը ունէր. ա՛յն բարութիւնը, որով լեցուած են ինքզինքին ուրիչներէն վերակչիռ ըզգացող մարդիկը։ Վիճաբանութիւններու ընթացքին, հազուադէպերէն ատիթ կուտար իր ընդդիմախօսին լիապէս արտայայտելու իր մտածումները եւ կը ջախջախէր զայն իր ուժեղ եւ համոզիչ արտահայտութեամբ։

Տարիա Միքայելովնան կր խօսէր ռուսերէն. կը պարծենար թէ չատ լաւ գէտ է իր մայրենի լեզուն, միանգամայն ճաշակ ֆրանսատառնութիւններ (gallicisme) եւ ֆրանսերէն պզտիկ բառեր կը գործածէր ժողովրդական ամենապարզ դարձուածքներ եւ ոչ միչտ յաջող։ Լեզուի այդ այլանդակութիւնը չէր խթեր Ռուտինի ականջները, բայց... մարիկ կ'ընէր արդեօք։

(15)

(Շար.)

ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

Միջազգային խօսակցութիւնները
ՀԱՄԱՁԽԱՐՀ. ՆՆՏԵՍ. ԽՈՐՀՐԴԱԺՈՂՈՎԸ
ՊԻՏԻ ԲԱՑՈՒԻ ՅՈՒՆԻՍ 12ԻՆ
Ֆրանս.դահլիճը հաւատարիմ ոսկի չափանիշին եւ դրամներու կայունացման

Փարիզ 26 Ապրիլ.— Նախարարաց խորհուրդը այս առտու հաստատեց դահլիճին տուած որոշումը եւ զեկուցանից թէ Ֆրանսան ոչ միայն չպիտի լքէ ոսկի չափանիշը այլ պիտի հրաւիրէ միւս ազգերը որ կայունացնեն դրամները։

Վաշինկթըն 26 ապրիլ.— Անգլ. Աղբիւրէ կը տեղեկացնեն թէ մօտալուտ է պատերազմական պարտքերու եւ զինաթափութեան համաձայնութիւն մը պ. Մաքտոնալտի, պ. Էրիօի եւ նախագահ Ռուզվէլթի միջեւ։

Վաշինկթըն 26 ապրիլ.— Պ. Մաքտոնալտ եւ նախագահ Հուզվէլթ համաձայն գտնուեցան՝ Ուրբաթ 12 ին համաշխարհային տնտես. խորհրդաժողովը բանալու։

Վաշինկթըն 26 ապրիլ.— Անգլօ—Ամերիկեան մասնաւոր խօսակցութիւնները վերջացան հրկէ գիշեր։

Իրագործուած յառաջդիմութիւնը երկու կողմերու նախատեսածէն աւելի է։ Կը տեղեկացուի թէ ձեռք ձգուած համաձայնութեան արդիւնքը պիտի ծառայէ դրամի կայունացման։

Տօլարի անկման հարցը ծերակոյտին առջեւ

Վաշինկթըն 27 ապրիլ.— Հակառակ ծերակոյտի փոխորկալի նիստին, Ընֆլասիոնի վերաբերեալ նախագահ Ռուզվէլթի պատրաստած միջոցները յառաջդիմութիւն ունեցան։ Հանրապետականները այս միջոցին կ'անուանեն հակասահմանադրական եւ զայն կը նկատեն՝ հարուած մը հանրային վստահութեան դէմ. մինչդեռ հանրավարականները կը պաշտպանեն զայն եւ կ'ըսեն թէ՝ սա պահպանողական միջոց մըն է եւ հարց չկայ «էնֆլասիոն»ի այլանդակ քաղաքականութեան։

Հակառակ տօլարի ոսկի արժէքը պակսեցնելու արտօնութիւնը ընծայելու համար գոյացած հանգութիւններու ուսումնասիրութեան մասին շրջող զրոյցներուն, վարչութեան յիտրները այսօրուան համար կը նախատեսեն օրի նագիծին քուէարկութիւնը այնպէս ինչպէս նախագահ Ռուզվէլթ պատրաստած է զայն։

պատերազմ. պարտքերը եւ Զինաթափութիւնը

Լոնտոն 26 ապրիլ.— «Օպզէրվըր» գործակալութեան Վաշինկթընի թղթակիցը պարտքերու եւ զինաթափութեան վրայ համաձայնութիւն մը կը նախատեսէ պ.պ. Ռուզվէլթի, Մաքտոնալտի եւ Էրիօի միջեւ։

Մամուլը ընդհանրապէս գոհունակութեամբ կ'արտայայտուի պ.պ. Ռուզվէլթի եւ Մաքտոնալտի խօսակցութեան մասին եւ դիտել կուտայ թէ անոնք, իրենց ազատութիւնը վերապահելով հանդերձ, ըստ բաւականի մօտեցուցեր են իրենց տեսակէտները։

Պ. Պ. Էրիօ եւ Ռուզվէլթ, երէկ հրենց տեսակցութեան միջոցին, քննած են զինաթափութեան հարցը։ Ամերիկայի նախագահը կը ջանայ իր երկիրը մերձեցընել յարձակումը արգիլելու միջազգ. եղիգրուն եւ այս նպատակաւ կ'առաջարկէ տեւական հակակշիռի մը ստեղծումը, մինչեւ Մաքտոնալտի ծրագիրը պատահական քննութիւն մը կը նախատեսէ։

Պ. Էրիօի գոհունակութիւնը

Վաշինկթըն 26 ապրիլ.— Պ. Էրիօ եւ Ֆրանս. փորձագէտները գոհ են խօսակցութեանց արդիւնքէն. անոնք յայտարարեցին թէ ամերիկ. իշխանութեանց եւ իրենց մէջեւ չփոխը կատարեալ էր, ու խօսակցութիւնները յառաջ կը տարուին փութաջանօրէն։

Ֆրանս. դեսպանատան մէջ տեղի ունեցող ընդունելութեան ընթացքին, պ. Էրիօ տեսակցեցաւ գերմ. դեսպան տօքթ. Լուվերի հետ։ Թերթերը այնպէս կը սթծել կուտան թէ անոնց խօսակցութիւնը չէ սահմանափակուած պարզ բարեվարական խօսքերու փոխադարձութեամբ։

Ոսկիի հարցը

Որոշ չրջանակներ՝ անհաւանական չեն նկատեր որ, դրամական հարցերու համար այդ մեծ իշխանութիւնը ուննեցող նախագահ, հրաժան առ 15 յունիսի վճարումը մինչեւ Լոնտոնի խորհրդաժողովին վախճանը յետաձգելու։ Կը կարծուի թէ ամերիկ. եւ անգլ. փորձագէտները չեն կրցած համաձայնիլ ոսկիի հարցէն եւ ոչ ալ ապրիլի եւ սեպտեմբերի կայունացման սակերուն մասին։ այս պարագան կը հաստատուի անգլիացի փորձագէտ Սըր Էյթ Բօսի յանկարծակի մեկնումով, այլապէս ան ժամադիր էր երկու չաբաթ եւս Վաշինկթըն մնալու։

Ֆրանք եւ անգլ. ելմտական բանակցութիւնները

Լոնտոն 27 ապրիլ.— Ֆրանք եւ անգլ. ելմտական բանակցութեանց լուրը թուղթուց Փարիզի վրայ կատարուող փոխանակութիւնները։ Կը նկատուի թէ երկու երկիրներու համաձայնութիւնը, ելմտական տեսակէտով նպաստաւոր պիտի ըլլայ թէ Ֆրանսայի և թէ Մեծն Բրիտանիոյ համար։

Հակահրէութիւնը

Դահլիճը ընդունեց հաւատարմագրերը յանձնելիք ոչ—արիական ուսանողներու թիւը ոտնձգութիւն կող օրէնքի ծրագիրը։ Արտօնուած թիւը համեմատական պիտի ըլլայ Բոլխի ոչ—արիական բնակչութեան թիւին։ Այնպէս կը կարծուի թէ 1914 Օգոստոս 1էն յետոյ Գերմանիա հաստատուած հրէաներուն զաւակները դուրս պիտի մնան բոլոր գերման դպրոցներէն եւ հաւատարմագրերէն։

Հռոմի Բարձրագոյն Մուսոլինիի մօտ

Հռոմ.— Հռոմի Բարձրագոյնը Հռոմ գործակալութեան ներկայացուցչին յայտարարեց թէ Ֆաշիստ կառավարութիւնը հրեաներուն հալածանք չէ. ան աւելցուց թէ պարզ Մուսոլինիի հետ տեսակցութեան սիրոցին բազմաթիւ հրեաներ ներկայ էին եւ հրեաներուն ունեցած հատկութիւնը Գերմանիա զանուող հրեաներուն հանգէպ։ Հրեաները չէն հալածուած է թէ, ինչպէս արդէն յայտարարած էր 1923ին, ֆաշիստական կուսակցութեան հակահրէական հանգամանք չունի։

ՍԻՆԵՄԱՅԻ ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐԷՆ

ԴԺՈԽՔԻ ՀՐԵՇՏԱԿՆԵՐԸ

(LES ANGES DE L'ENFER)

կը ներկայացուի 27 Ապրիլէն սկսեալ մինչեւ 5 Մայիս

ՍԻՆԵՄԱ ԱԼՖՕՆՍԻ ՄԷՋ

Այս Ֆիլմի պատրաստութեան համար պահ եղած է 2 տարուան ասխատաճիճ եւ արժած է 20 միլիոն տօլար։

Մանօթ.— Երկուշաբթի, Երեքշաբթի եւ Չորեքշաբթի մուտքը 25 Ս. Դ.

ՍԻՆԵՄԱ ՐՕյԱԼ

Երկուշաբթի 24 Ապրիլէն սկսեալ մինչեւ 30 Ապրիլ Կիրակի երեկոյ կը ներկայացուի

ՇԱՆԿԱՅԻ ԱԵՊՂԸՆԹԱՑԸ

(Changai expresse)

Պատերազմական եւ Լրտեսական հրաշալի Ֆիլմ մը Չինական յեղափոխական կեանքէ առնուած

ՏԵՂԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԼԱԹԱՔԻՈՅ ԱԶԳ. ԿԵԱՆՔԸ
ԹԱՂԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՆԽՈՂԵՄ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

Ժառաձայ վերովեցուցիչ յուրեր կը հասնին Լաթաքիայէն։ Ազգային վարժարանը մասնուած է ճիւթական նեղ դրութեան մը, ուսուցիչներ ամիսներով թոշակ չեն սացած եւ իբրեւ դարմանց այս ծրխուր կացութեան, «խելօք» թաղականները եւ իրենց «ամենագէտ» նախագահը ճնարած են գիւտ մը։ Ժպրոցական ա օակերեցներու մինչեւ առձակուրդ 3 ամսուան վճարումներ գանձել մեկ անգամէն եւ մի ինչ փող հաւաքելով բաժնել ուսուցիչներու։

Ի՜նչ հրաշալի ծրագիր.... Սակայն եկուր տես որ հակառակ արդիւնք յառաջ եկած է։ Ժպրոցական ատակերեցներ ուռճի պատադրուած են իրենց երեք յառաջիկայ ամսուան մասնավճարները կանխիկ վճարելու, անգամ մ'ալ չեն վերադարձած։ Այժմ 150ի մօտ ատակերեցներ վարժարանէն դուրս նետուած են կանխիկ վճարած չ'ըլլալնուն համար եւ կը քափառին փողոցներ։ Իսկ բազմաթիւ ծրնողներ կ'երթան վարժարան, կը պոռան, կը կանչեն, կը բողոքեն եղած անարդար եւ ապօրէն որոշման դէմ։

Ահա՛ վախճանը դպրոցի մասին տարական գաղափար մ'իսկ չ'ունեցող մարդոց եւ անհետաքրքիր նախագահի մը կողմէ տրուած որոշման։

ԿԱԼՈՒԱԾԱԿԱՆ ՎԱՐՁՈՒԹԵԱՆ ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹԵԱՆ ՎԱԽՃԱՆԸ

Առջի օր, Գիւրւթի Դերագոյն Ատեանին առջեւ տեղի ունեցաւ դատավարութիւնը, Կալուածներու վարչութեան դատաւորներէն եւ երկար ատենէ ի վեր բանեցող Պ.Ձօրճ Իսկենտերի եւ որոշուեցաւ ազատ արձակել զայն, նկատի ունենալով որ ամբողջ հարցաքննութիւններ ապօրէն եղած են։

Այս կերպով, վերջ կը գտնէ հինգ ամիսէ ի վեր այնքան աղմուկներու պատճառ հանդիսացող եւ մամուլը զբաղեցնող կալուածներու գայթակղութեան խրնդիրը։

Նախագահական շրջագայութիւն

Հանրապետութեան նախագահը Պրն. Շարլ Ծկպպաս, ներքին գործոց Սուպին պէյ Ապու Նաատի ընկերակցութեամբ երէկ այցելեց Նապաթիէի օրջաներ։

Նախագահը ընդունեց տեղւոյն երեւելիներ որոնք եկած էին իրենց տրուելիքները ներկայացնելու. առդարեւ անոնք կը պահանջեն հողատակութեան պատպանումը վանառանոցներու օթուրիւնը, ճամբաներու եւ կամուրջներու նորոգումը, առողջապահական կացութեան բարելաւումը եւ մանաւանդ ձրի հիւանդանոցի մը օթուրիւնը։ Այս ծրագիրը իրագործելու համար Նապաթիէի Քաղաքապետութիւնը կը պահանջէ 10 հազար Սիւրիական ոսկի։

Հանրապետութեան նախագահը խոստացած է ուսումնասիրել այս հարցերը եւ, պահանջեալ հարկին, յանձնախումբի մը պատօնի պիտի տայ զանոնք իրագործելու համար։

Աղջիկ մը կը խեղդուի

Հաւաւային Լիբանանի Սայիա գիւղէն, Մուսթաֆա Հիւսէյին Թալէպ. որ ճանի մը օրէ ի վեր ց'որսուած էր, խեղդուած գտնուած է ջրհորի մը մէջ։

ԱԼԱՈՒԻԹՆԵՐ ՉԵՆ ՈՒԶԵՐ
ՍԻՒՐԻԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ

Պատուիրակութիւն մը Պէյրութի մէջ

Ալաուիթ լիտերներ վերջերս Լաթաքիոյ մէջ կատեւոր ժողով մը գումարեցին որուն օրակարգն էր, նախ՝ ալաուի ժողովուրդին մէջ ժլուած հրխատնական բրոբականեր եւ երկրորդ Սիւրիական Միութեան խնդիր։ Եւ բնտրեցին 30 հոգիէ բազկացած պատուիրակութիւն մը դիմելու համար Բարձր Կոմիսէրի։ Պատուիրակութեան կ'անդամակցին երեսփոխանական ժողովի նախագահ, երեսփոխաններ եւ Ալաուի օէյխեր։

Երեքշաբթի պատուիրակները ներկայացան Պ. Բօնսօին եւ օճորհակալութիւն յայտնեցին ժրնեւի մէջ բրած յայտարարութեան համար եւ տեսան որ Ալաուի ժողովուրդը կ'ուզէ պահել իր անկախութիւնը եւ բացարձակապէս հակառակ է Միութեան։

Պատուիրակները Պէյրութի մէջ յարգողներու ալ յայտարարիլով Միութեան դէմ արտայայտուած են պատուակիլով որ Սիւրիացիները իրենց դէմ կռուական հակառակութիւններ կը սնուցեն։

Ոսթիկանական Խորհրդական Պ. Փրոչի մեկնումին առթիւ

Հակառակ իր մեծերուն եւ իր բարեկամներու պնդումին, Լիբանանի ոսթիկանութեան Խորհրդականը Պր. Փրոչ պահանջեց եւ սացաւ իր ազատութիւնը, մայր հայրենիքի վարչութեան մէջ ծառայելու համար։ Ան, այս օրերս իսկ Պէյրութէն մեկնելով՝ նախ Պաղեստին պիտի հանդիպի ու այցելէ սրբատեղիները, ապա, Աղեքսանդրիայէն նաւ նստելով վերջնականապէս պիտի վերադառնայ Ֆրանսա։

Իր մեկնումը բնականաբար ցաւ պիտի պատճառէ իր բազմաթիւ բարեկամներուն եւ բոլոր անոնց որոնք տեղեակ են իր կատարած բանկագին ծառայութեանց։ Մանաւանդ որ Լիբանանի ոսթիկանութեան Տնօրէնին մօտ իրեն նման փորձառու եւ գործէ հասկցող խորհրդականի մը ներկայութիւնը դեռ երկար ժամանակի համար իսկապես անհրաժեշտ է։

Կը տեղեկանանք թէ, խորհրդականի պատճառը ցնցուած է եւ թէ ընդհանուր Ապահովութեան Տնօրէն Պ. Պուտէն պիտի յղացնէ նաեւ խորհրդականի պատճառը։

Ոսթիկանական հարցերու այնքան յաջեղակ պր. Պուտէնի անձնասուորութիւնը, պիտի բաւէ բոլոր մտահոգութիւնները փարատելու։

Փորիկ դպրոցական մը կը վիրաւորուի

«Սեն Ժօզէֆ» Գիշերը յանախող վեց տարեկան Հապիպ Նէֆիպ Մաուն անուն փորիկ դպրոցականը, չորեքշաբթի օր ժամը 16ին երբ դպրոցէն տուն կը վերադառնար, 3020 թիւ իճմաճարժը զարնուեցաւ եւ գետին ձգեց զինք։

Սեացած վհրեբը ծանր բլլալով՝ հէֆ դպրոցականը հիւանդանոց փոխադրուեցաւ։

Պիճճաեայի ճամբուն վրայ

Ֆարիհէցի վարիչ Թոդրէ Սհմանի Էած թիւ 9237 Շեվրոլէ բեռնատար իճմաճարժը, ամսոյս 25ին երեքշաբթի Պիճճաեայի ճամբուն վրայ «Ղարաճ» կոչուած վայրը, ծուռտնատլիճակի մէջ վարիչը հիւանդանոց փոխադրուած է։

ՊԷՅՐՈՒԹԻ
ՆԱՒԱՄԱՏՈՅՑԻՆ ԸՆԴԱՐՁԱԿՈՒՄԸ

«Լը Քօմմէրս ժիւ Լեվանթ» թերթը խիստ հետաքրքրական յօդուած մը կը հրատարակէ Պէյրութի Քաղաքապետութեան խորհրդին առջեւ դրած է մանաւանդ թպիճ տեղափոխութեան հարցը։

Իր տեղեկաբերութեան մէջ գնդապետը կը տեսնէ տեղափոխութեան անհրաժեշտութիւնը, եւ կը յայտարարէ թէ ոչ մէկ երկրի մէջ բոլորաւ չեն ըլլար որ, հաղարի մը կեդրոնը, այսպիսի՝ Ֆիզիական եւ բարոյական վարակումի բոյներ հաստատուին։

Գնդապետը կը պահանջէ որ մասնաւոր քաղ տեղափոխուի հաղարէն դուրս այնքան հեռու տեղ մը որ անոր հեռաւորութիւնը արգելի մը բլլայ մանաւանդ գիւղաբնակներու եւ ուսանողներու կողմէ յաճախումին։

Քաղաքապետական խորհուրդը իր առողջապահական սպասարկութեան յանձնեց Գնդապետ Լիւպէի տեղեկագիրը զայն ուսումնասիրելու համար։

ՄԱՐԴ ՄԸ Կ'ՍՊԱՆՆԷ ԻՐ ԿԻՆԸ

Ընդհանուր դատախազութեան երէկ յուրտուած է որ Լաճոյս գիւղին մէջ Գալօս Լուպլուս անուն ամուսին մը, բարկութեան նոպայի մը մէջ իր կինը սկսած է փայտով հարուածել, մինչեւ որ խեղդ կինը մեռնի։

ՓՈԽԱՆ ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱԿԱՆ ՀԵՌԱԳՐԻ

Գր. Սիմոն Թէեճանեանի ամուսնութեան առթիւ Տէր Մեյէոնեանց Եղբարք փոխանց հետագրի Համազգայիններ կը ճուխեն 100 Ս. Դահեկան։

Միեւնոյն նպատակին Պ. Մ. Թուրկեան կը ճուխէ 50 Ս. Դահեկան։

Սեանալ Տէր Մեյէոնեանց Եղբայրներէ։

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Տ.Ո.Ք.Թ. ՕՆՆԻԿ ԿԷՐԿԷՐԵԱՆ

Կը տեղեկացնէ իր յարգոյ յաճախորդներուն եւ բարեկամներուն որ իր դարմանատունը փոխադրած է, իր հիմակուան բնակարանէն 50 բայլ դէպի վեր Դամասկոսի պողոտայի բրամվայի գծին վրայ թիւ 124 իր կարաժին ճիշդ դիմացը, հայազգի երեսփոխան Մեթր Ապտալլա Իսճագի տան առաջին յարկաբաժինը։

ՕԱ.ԿՈ.ԲՈ.Ն ՊԷՅՐՈՒԹԻ

28 Ա. Պ Ր Ի Լ 1933

		Ս. Դ.
Եգիպտ. բլբադրմ.		442
Անգլիկ.	»	431
Տօլար	»	115
Ֆրական	»	59.50
Գանճ Օբլիգասիոն		138
Իտալական Լիր 100		655
Ճուճական Ֆրանք 100		73
Անգլ. ոսկի		615
Ֆրանս.	»	490
Սաման.	»	552
Արծաթ մեճիտ		21
Ֆրհեի Ֆօնս.	Ա. Տֆ.	610
» »	Բ. »	320
» »	Գ. »	309

Սեճէհրեան եղբարք Բիւ Տօս Թէլէֆօն՝ 5-19

կը տեսնես թէ քեզի համար սպասնեցի զայն։

— Ասասւած իմ, Թողութիւն տուր ինձ, մրմռաց Քրիստին, Թողութիւն տուր այս ոճիրին համար որու ես եմ եղեր պատճառը։ Ջիս միթէ բաւական չե՞ս պատժեր։

— Եւ հիմա որ քեզի համար այս աստիճանը հասայ, հիմա որ այնպիսի սպաննութիւն մը գործեցի՝ որու համար երկրի վրայ և գուցէ երկինքն ալ Թողութիւն չի կայ, դուն դիս կը մերժես, կուզես որ առանձին կրեմ յանցանքին պատիժը, յանցանք մը որ միատեղ գործեցինք, որովհետև ես գործիքը եղայ և դու թևը։ Կ'ուզես որ ես մեռնիմ որ դուն ապրիս, անչուշտ ուրիշի մը համար։ Ջիս անդունդին մէջ գահավիժելէ ետքը կը մերժես եւեւէս գալ։ Ո՛չ, երկի՛նք վկայ, այս բանը չպիտի ըլլայ, իմ բաղդս քուկդ պիտի ըլլայ։ Միթէ ինձ չըսի՞ր որ այդ խեղճ կնոջ հետ ապարդէս սահմանուած ու վերջացած էր։ Միթէ ինձ չըսի՞ր թէ իմ անունս կըրնայիր անմահ ընել։ Միթէ իմ սրտիս մէջ անծանօթ զգացումներ, փառասիրութիւններ և անծանօթ ցանկութիւններ չսերմանեցի՞ր։ Երազներուս իրականութեանը և իմ երջանկութեանս միջեւ արգելք մը միայն կար, դուն զայն ինծի ցոյց տուիր, և ես ալ կործանեցի, ևս հիմա կը համարձակիս անպար՜ա հոչակել ինքզինքդ։

— Գարոն, ըսաւ Քրիստին մեծ պաղարիւնութեամբ մը, իմ վրայ չէ խնդիրը այլ քու։ Թէեւ դատաւորները զիս յանցաւոր հրատարակեն, ես պատիժս պիտի կրեմ, որովհետև ոևէ մէկու նկատմամբ պարտաւորութիւն մը չունիմ կատարելիք։ Այլ պէ՞տք է ուրեմն որ մեր խօսակցութեան բուն նիւթին վրայ բերեմ ձեզ։ Չէ՞ք ուզեր միթէ դուր ինքնին մտածել անոր վրայ։ Միթէ չէ՞ք հասկնար թէ ինչ կայ, վերջապէս կը մոռնա՞ք ձեր զաւակը, և կ'ուզէք իրեն պատասխանութիւն և նախա-

պահպանուած՝ որ չկարենանք երբ մը գտնել։

— Կը կարծէ՞ք Բացէք պատուհանիկ և պիտի տեսնէք մութին մէջ ձեր պահապաններուն զէնքերուն փայլիւնը, այդ պահապանները անմատչելի չրջանակ մը կը կազմեն։ Անգամ մը գաւթէն իսկ ելնելու փորձ մ'ըրէք, և պիտի տեսնէք ինչ ընդունելութիւն կ'ապահէ ձեզ։ Մատղիս անլուր կեղծիքներու անձնատուր կ'ըլլաք, պարոն։

— Ինչպէ՞ս, միթէ զիս կ'ամբաստանե՞ս։ Միթէ կը համարձակի՞ս մտածել...

— Ճշմարտութիւնը, այո՛, կեղծելու ժամանակ չէ, պէտք է ամէն բան խոստովանիլ։ Կ'ամբաստանեմ ձեզ, զիս ալ կ'ամբաստանեմ, կ'ըսեմ թէ ձեր տարփուհին եմ եղեր, և թէ ես մղած եմ ձեզ այս անօրէն գործողութեան։

— Կրնան ամէն ինչ ըսել, բայց ապացուցանե՛լ։

— Ապացոյց մը ունին, այդ ապացոյցը ես անձամբ մեր դատաւորներէն մէկուն ձեռքը յանձնեցի։ Այդ ապացոյցը ես միայն գիտէի, այդ ապացոյցը նոր նամակ մըն է մարքիզուհիէն իր աղջկանը գրուած, իր կտակն է այն։ Արկղին մէջ ադամանդները տեղաւորելու ժամանակս գտայ զայն և աւարտելու վրայ էի երբ դուք ներս մտաք։

— Եւ չվճացուցի՞ր զայն։ Իու անձամբ անոնց ձե՞ռքը յանձնեցի՞ր.... Ուրեմն կորուստս կ'ուզէիր։

— Չեզմէ աւելի իմ կորուստս կ'ուզէի, որովհետև այդ նամակը զիս ձեզմէ աւելի կ'ամբաստանէ, բայց կեանքս ապահովելու համար իսկ՝ այս կտակը փճացնելու սրբապղծութիւնը չպիտի գործէի, որով իմ ամենասրբելի անուհիս իր վերջին մտածումներէն զրկուած պիտի ըլլար։ Ո՛չ, պարոն, զիս չէք ճանչնար։ Չէք

ԱՐԵՒԱՋՈՒՐԿ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ ՄԸ

Էսխիւացիները տարին 6 ամիս արեւ չեն տեսներ

Ինչ մեծ ուրախութիւն և հրճուանք կզգայ մարդ, երբ գարունը իր առաջին ժպիտները փայլեցնէ և արեւը իր կիզիչ ճառագայթներով ողողէ երկրի խորը։ Մեծ ու պզտիկ դաշտերը եւ լեռները կը թափուին։ կարօտով կողկոնջնենք լոյսն ու արեւը եւ անոյգդարթ վայելել կուզենք զայն։

Սակայն վեց ամիս չարունակ արեւ չը տեսնողները երբ առաջին անգամ զայն տեսնեն, ինչ պէտք է ընեն։

Ահա էսքիմոցիներու ցաւալի պարագան արեւէն ու լոյսէն երկարատև զրկուելն է։ Սեպտեմբերի առաջին երեկոն, ժամը 3—4ին անգամ մը կը տեսնեն արեւի ժայրամուտը եւ գիտեն որ մինչեւ վեց ամիս անգամ մ'ալ երեսը պիտի չի տեսնեն այդ մեծ աստղին։

Ոմանք կրնան հարցնել թէ ինչո՞ւ էսքիմոցիները բեւեռի վրայ կը բնակին եւ ուրիշ երկիրներ, աւելի տաք եւ արեւուտ չրջաններ չեն գաղթեր։

Կարելի է երկու խօսքով պատասխանել այդ հարցումին։ Որովհետեւ անոնք ուրիշ կլիմաներու տակ չեն կրնար ապրիլ։ Անոնք վարժուած են սառնիկ ցուրտին եւ ձիւնին։ Երբ փորձի համար անոնցմէ մին եւրոպա բերել ուզենք, դեռ չհասած ճամբան գուցէ պիտի մեռնի ան։ Անոնց մարմինները յարմարցուած են այդ ցուրտ կլիմային։

Էսքիմոցիներուն մէջ երկար ժամանակ ապրող մէկը, ըսած է անոնց

— Մեր հայրենիքին մէջ ամէն օր արեւ կայ։

Էսքիմոցին չէ հաւատացած եւ պատասխանած է.

— Դուք կը սուէք, այդ անկարելի է։

Մարդը պնդած է եւ ուզած է համոզել զանոնք։ Սակայն էսքիմոցի մը այդ պարագային ըսած է.

— Եթէ ըսածդ ճիշտ ըլլար եւ արեւը ամէն օր տեսնուէր, մինչեւ հիմայ անոր լոյսը կը մարեր եւ կը հանգչէր։

Էսքիմոցիներու հայրենիքը ուրիշ մասնայատկութիւններ ալ ունի։ Հակառակ արեւ չտեսնելուն, չատ խաւարին մութ չըններ։ Ամէն կողմ ճերմակ սաւանով մը պատած ըլլալով, երկինքի եւ գետնի ներդաշնակութիւնէն զարմանալի լուսաւորութիւն մը կ'առեղծուի։ Ցերեկները, մայրամուտի միջոցին մեր երկիրներու ունեցած լուսաւորութեան չափ լոյս կտեսնեն։

Քանատացի գիտուններ էսքիմոի տահճանին վրայ պահակ կ'պատեն։ Անոնցմէ մէկուն յուշատետրին մէջ հետեւեալ տողերը կարդացուած են.

«Այսօր, Սեպտեմբեր 17։ Արեւը մարը մտած է։ Մինչեւ Մարտ զայն անգամ մ'ալ պիտի չտեսնենք։»

Այդ միեւնոյն յուշատետրի ուրիշ մէկ էջին վրայ գրուած է.

«Այսօր Մարտ 24։ Արեւը ծագեցաւ։ 17 Սեպտեմբերէն իվեր զայն տեսած չէինք։»

Ինչ ցաւալի աշխարհ...։

***

Էսքիմոի մէջ արեւի ծագած օրն է ամենամեծ ծօնը։ Մերերը արեւի ծագելիք օրը նախապէս կը գուշակեն Ամէն մարդ կը պատրաստուի։

Արեւը ծագելուն պէս էսքիմոցիները, ամենանոր հագուստները, այսինքն ձուկի մորթէ ոտրազները կը հագուին կը պարեն, կը խաղան եւ ուրախութիւն կը տիրէ ամէն կողմ։ Ձուկի ապուրները կ'եփուին, որոնց մէջ միմիայն ափ մը աղ կը նետուի եւ տոթովակով կը հալեցնէ։ Արեւը մաս մը սառոյց կը հալեցնէ եւ ձուկերը գուրս կուգան։

Ահա այս է էսքիմոցիներու երկրին ամբողջ կեանքը որ միշտ միօրինակ է։ Երբ արեւը կրկին մայրը մտնէ, էսքիմոցիները կ'սկսին իրենց թմբերը, մինչեւ յաջորդ արեւածագ։

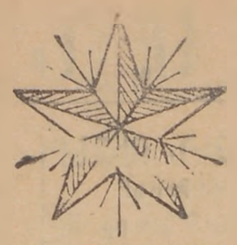

ՕՖՆԷ ԴՈՒՒՆ ՔԵՋԻ
ԵՒ
ԱՍՏՂԻ ՔԱՕՏ ՊԻՏԻ ՕՖՆԷ

ԵԼԵՒՄՏԱԿԱՆ ՃԻՒՂ
Ա.ԻԱՆԴԻ ՊԱ.ՑՄԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՕԺԻՏ
Երաշխաւորեալ տոկոս 5½ %։ Ասկէ զատ մասնակցութիւն ընկերութեան չահերուն։

ԿԱԼՈՒԱԾԱԿԱՆ ՃԻՒՂ
ՎԱՐԿԵՐՈՒ ԲԱՑՈՒՄ
Կալուածի վրայ փոխառուութիւնք վճարելի 10—15—20 տարիէն, որոշուած պայմանաժամէն առաջ ուզողը կրնայ վճարել։

ԸՆՏԱՆԻՔԻ ԱՍՏՂԸ
(L'ETOILE du FOYER)
Առեւտրական և երկրագործական ժողովրդային վարկի հաստատութիւն Անանուն ընկերութիւն։— դրամագլուխ՝ 3,000,000 ֆրանք, որ կրնայ 3.000,000,000 ֆրանքի բարձրացուիլ վարչական խորհուրդի պարզ որոշումովը։
Կեդրոնատեղի.— 137 Boulevard Sebastopol - Paris
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ Արեւելեան պետութեանց
Սաւոյ Օթելի օճճ, Պուրճ, Գէյրութ

ԸՆՏԱՆԻՔԻՆ ԱՍՏՂԸ ընկերութիւնը ներկայիս 75,000է աւելի անդամ ունի մինչեւ 1 Ապրիլ 1931 Ընտանիքին Աստղը 135 միլիոն փոխ տուած է, գրաւով 500 միլիոնէ աւելի արժէք ունեցող անշարժ կալուածներու վրայ։
Ամեն թղթակցութիւն ուղղել՝ B, P. 821, Beyrouth

Գեղարուեստական ամենաճաշակաւոր նկարը ունենալու համար պէտք է դիմել ՓՕԹՕ ՀՐԱՉ, Մաարաս փողոց.

ՏՕՔԹ. ԳԷՈՐԳ ԿԻՐԿԵՍԵԱՆ
Վկայեալ Laurêat ճախկին Interne եւ այժմ ընդունուն ՄԱՆԱՓԷՏ բժիշկ Թրանսիական հիւանդանոցի ԱՓԻՒՆ, ԿԻՒՄՐԻՒՆ, ՀԱԿԱՆՋԻ և ԳԼԱՒՈՒ հիւանդութիւններու բաժնի։
Հիւանդ կ'ընդունի կիւտ ժամ 2—4
իր գրասենեակը ul. rue de Damas, No. 15
Հիւանդներ ուզողին հիւանդանոց կ'ըղեկուեցնի իր կողմէ տուած մուտքի տոմսով։
Աչքու հիւանդներու ձրի զննութիւն, ամէն օր կէսօրէ առաջ ժամը 10—12, հիւանդանոցի դասընտանեաց մէջ։

ԳԱԼՈՒՍՏ Ե. ԹԷՐԶԵԱՆ
(ԵԼԵՔՏՐԱԿԱՆ ԱԶԱՏԱՏՈՒՆ)
Հիմնուած 1921 ին Գույխ-Հերա
Եթէ դիւրաւորեալ պայմաններով կը կասարեմ ամեն կարգի եղեկտրական (Installation). Ինչպէս նաեւ մօթեր եւ պիեմօճներ։
Վաճառատունս կ'ասաճեմ նաեւ բոլոր եղեկտրական ճոռոգուիլճներ։ Մասնաւոր ապասարկութիւն քանատական եղեկտրական հիմնարկներու։ Վաճառատուն Philips եւ Lux հիմար. լամպերու եւ ամեն տեսակ հիմնարկած պիտոյքներու։
Վկայական պիտոյքներ։
Հասցէ — վ. Ուղուճեանի գրասեն կից Պուրճ. B. P. 491

ՓՆՏՈՑԷՔ
ԿՈՄԻՏԱՍ
ՀԱՅԵՐԷՆ ՍԿԱՒԱՐԱԿՆԵՐ
ԿԸ ԾԱԽՈՒԻՆ ԱՄԷՆ ՏԵՂ ԿԵԴՐՈՆԱՏԵՂԻ,
E.DARAKDJIAN & Co. B P 724 BEYROUTH

ՏՕՔԹ. Տ. Գ. ԼՈՒՍԱՐԱՐԵԱՆ
ՎԿԱՑԵԱԼ ՓՍՐԻԶԻ ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑՆԵՐԷՆ
8 ՓՈՂՈՑ ՆԷԱՐՊ—ՀԱՏՏՏ, ՀՈՒԻՒՂ ԱՍՏԻ
Ներկայ տարիներու ընթացքին Փարիզի մէջ իր ուսումը կատարելագործելէ եւ հիւանդասնոցներու մէջ մեծ հմտութեան եւ երկար փորձառութիւններ ստացած վերջ, վերադարձած է Գէյրութ եւ հաստատած իր սեփական դարմանատունը Նէճիպ-Հաճատտ փողոց թիւ 8։
Գիտական ամենավերջին մեթոտներով եւ ելեկտրաբուժութեամբ (Diatermo-therapie) ներքին եւ ի մասնաւորի կանանց վեներական, ծրտանկախտ, ընտ եւ հին գետամիզուղիի, փրոսթաթի, սեռմնամանի, միզամանի եւ անկարողութեան հիւանդութիւններուն ու ցաւուրիւններուն։ Նմանապես կը դարմանեն արեան եւ ընդհ. ցաւուրիւններ, ռումաթիզմ (Rhumatisam) մորթային հիւանդութիւններ, մանիթակագոյն ճառագայթներով (Rayon ultra-violet) Մասնաւոր ելեկտրականութեամբ (Electro-coagulation) կատարեալ դարմանում կոկորդ, amygdaleի Hemoroideի։
Ընդ. ժամեր 8— 12 եւ 2—8։ Կիրակի եւ տօնական օրեր միայն կէսօր։

Մահճակա՞լի պէտք ունիս, եթէ ճաշակի տէր ես

Անպայման պէտք է գնես Ֆինլանտական Ekvall վաճառանիշով առկուն զսպանակով, ծալլուող, Birch tree ասխատակէ չինուած եւ օրուան նորոյթը եղող մահճակալ մը։

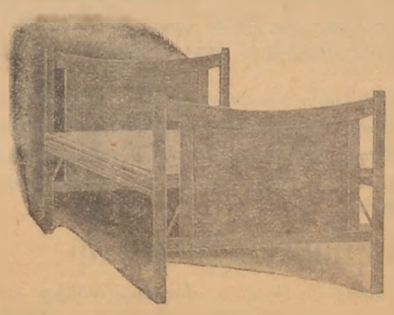

Գին՝ 8 եւ 8-50 Ս. Ո.

վճարման դիւրութիւններ

Զոյգ մահճակալներ, վերջին ծայր չքեղ, extra-strong զսպանակով, ընկոյզէ լաւագոյն մահճակալէ մը աւելի չքեղ Գին՝ 1650 ս. դ. վճարումի նոյն դիւրութիւններով։

Փոքրերու եւ մանուկներու համար օճող մահճակալներ, թեթեւ սպիտակ գոյնով, 8—850 ս. դ. վճարումի նոյն պայմաններով։

***

Մօտ օրէն կ'սպասուին նաեւ ներկայացուցչի, սեղան, թեյու եւ ծալլուող Ekwall վաճառանիշով, սան մէջ. նստարանի, սրճարանի, պաղպղակներու, օդափոխութեան համար գործածելի եւ դիւրամասնելի արտօներ Գին 125 եւ 150 ս. դ. մէկ հատ. Ekwall վաճառանիշով արտ. մը կրնայ գիմանալ տասնուհինգ տարի։

ԴԵՂՕՐԱԾՈՒԹԻՒՆ ՃԻՒՂ

Hidro-milkuderm: Ոտիներուդ եւ բեւեռուդ տակը կը բռնի՞ն, ցիկին Օրիաղ, Պարոճ, եւ հոտէն կը դժգոհի՞ս, գնէ՛, Hidro-milkudermը ապիհան հոտը մը եւ զործածել գայն, օտրաթ մը հոտ, հոտիդ հոտմամաքար դադրած է ու անհոտ հոտը իսպառ անհետացած պիտի ըլլայ։

Pommade Desitin&Poudre: Մանչ տուն պիտի է ունենայիր Desitin երեսի boutons այրուցի, մորթի հիւանդութեանց լաւագոյն եւ ազդեցիկ Օտմանէն զոր կրնամ ունենալ։

Coricide parfait: Ոտիդ կոշտերէն (եղոյր) կը տառապի՞ս, զոր ծածէ Coricide parfait եւ կոշտերը արմատախիլ ըլլալ վակ եւ լաւագոյն դեղն է։

Dr. THILO & Co. Մարտի ծանօթ է արդէն ամէնուն, զործածելէ ետք վաճառանիշը կրող, Chlorure d'Etyle, serum glucosé, Emetine, Huile camphré եւ ամէն տեսակ Injectionներ որոնք լաւագոյն կերպով պատրաստուած են եւ ունին երկար տարիներու հմտութիւն մը ու ծանօթ են ամբողջ աշխարհին։

Ուշի տեղեկութեանց, գնումի եւ այլ ծանրամասնութեանց համար դիմել՝
Սուրիոյ եւ Լիբանանի Ընդհ. Գործակալ ԵՐՈՒԱՆԴ ՔՂՇԻՇԵԱՆԻ
Գալ—Իտրիս 128 Rue des Postes, «l'Orient»ի կից B. P. 810 Beyrouth

տոկուն շինուածք, վայելուչ տեսք
Հնչուն եւ բնական ձայն
Ահա յատկանիշներ՝

ՈՐՈՆՑՄԱՄԲ ԿԸ ՋԱՏՈՐՈՇՈՒԻՒ

ԱՓՕԼԼՕ
ՖՕՆՕՆԵՐԸ

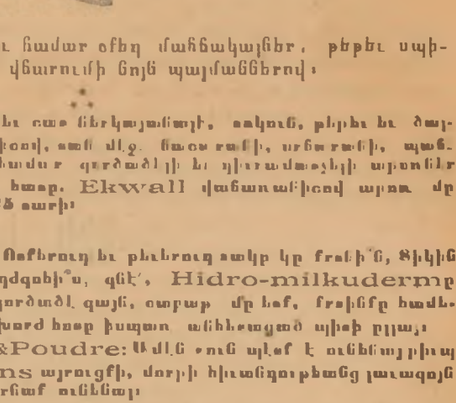

Հրապարակի վրայ գրտնել ող բոլոր մարքաներու հետ կը մրցին Աբօլօ ֆոնօները։ Մանաւանդ վերջին նոր մօտէլները, որոնք հասած են արդէն, անզերազանցելի են իրենց տոկունութեամբ, վայելչութեամբ և ժատչելի գիներով։

APOLLO GRAMOPHONE Co. Ltd
(of London)
ԱՓՕԼԼՕ՝ ՖՕՆՕՆԵՐՈՒ ԹԱՓԱՒՈՐԸ !!!
Կատարեալ համոզում գոյացնելու համար անգամ մը այցելեցէք
MAISON APOLLO, Rue de la Poste, BEYROUTH
Փարպաիճ եւ բօնսօլ ամէն ձեւի, անվիճելի օրակ եւ առաւելութիւններ դիւրամասնելի գին. վճարումի պիւրութիւն։
Ընդհ. ներկայացուցիչ՝ Միւրիսի, Պաղտատինի, Անդրյորդանանի, Միջագետքի եւ Պիպրոսի.— ԳԱԲՐԻԷԼ ՍԻՆԱՆԵԱՆ
KOURKEN SINANIAN, Boîte Postale 642, BEYROUTH (Syrie)

գիտեր թէ պարտաւորութիւնը ինչ տեսակ տիրապետութիւն ունի վրաս։ Այս թուէն չէ թէ միայն կեանքս կը յափշտակէ, այլ նաեւ երջանկութիւնս և յոյսս, սակայն կը համակերպիմ ատոր, որովհետեւ այդպէս կը պարտաւորուիմ ընել։ Նէթ այս աշխարհիս մէջ կը կորսուիմ, միւսին մէջ կ'ազատիմ, ինչու որ Աստուած կը տեսնէ զիս վերէն։

— Ի՜նչ տարօրինակ աղջիկ մըն ես դու, ամէն տրկարութիւններու, ամէն չահերու և ամէն հմայութիւն ներու դէմ անզօր։

— Զեզմէ զովեստ չեմ խնդրեր բնաւ, արժանի չեմ զովեստի, և եթէ ձեզի ուղեցի իմացնել ըրածս, պատճառը այն է որ իմ օրինակս ձեր առջեւ դնելու դիւրութիւնը կ'ստանամ, և կը յուսամ դուք ևս պիտի հետեւիք անոր։ Բաշասրտութեամբ զինուեցէ՛ք, վասն զի դժնդակ և հանդիսաւոր խօսքեր պիտի լսէք, պարոն։

— Տէր իմ Աստուած, դեռ ինչե՞ր պիտի իմացընես ինձ։

— Այն պիտի իմացնեմ թէ կորսուած էք, թէ ձեր սուտերը և ժխտումները չեն կրնար և չպիտի կրնան հաւատացող մը գտնել։ Ձեր գործած ոճիրը յայտնի է, ամէն ինչ կ'ամբաստանէ, ամէն ինչ ձեզ կուտայ ձեզ։ Երբ դեռ ժամանակ ունէիք՝ չուզեցիք փախչիլ, այժմ դահիճէն և անպատուութենէ ազատելու միայն մէկ միջոց կը մնայ առջեւնիդ, եթէ վատ մը չէք, եթէ ձեր աղջկան վրայ կը մտածէք՝ պիտի գործածէք այդ միջոցը։

— Միջո՞ց մը... յարեց մարքիզը ժպտունելով։

— Այո, միայն մէկ միջոց, կը կրկնեմ։ Եւ աճապարեցէք կատարելու զայն, վասն զի քիչ մը ետք պիտի գան։ Գնացէք այս առիթը չպիտի կրնաք գտնել, և Միլավիխ հայրը դահիճին ձեռքովը պիտի մեռնի։ Առէք

զէնքերնիդ, Աստուած թող ներէ ձեզ։

— Բայց դո՛ւ, դո՛ւ, որ ինձ նման անբաստանուած ես՝ ինչո՞ւ այդ վերջին միջոցը չես ընդունիր։

— Որովհետեւ ես ազատելիք անուն մը չունիմ, որովհետեւ չունիմ զաւակ մը որու այդ անունը փոխանցեմ, որովհետեւ չունիմ բնաւ ընտանիք մը՝ որու անպատուութիւն պատճառեմ։ Որովհետեւ խեղճ Քրիստին աչխարհի մէջ մինակ է, յարեց ան մելամաղձոտ չեշտով մը։ Մարդոց արդարութեան ձեռքը իյնալ իրեն համար հոգ չէ, անպարտ՝ մի միայն Աստուծոյ գատաստանէն կ'երկնչի։ Դուք մեղապարտ էք, ասիկա ապացուցանելը դիւրին պիտի ըլլայ, բայց ես չե՛մ վախնար անոնցմէ, եթէ ուզեն կրնան զիս մեռցնել։

Մարքիզը իր թիկնաթոռին վրայ կը կքէր, առաջին անգամ ըլլալով՝ ճշմարտութիւնը անաքող կ'երեւէր իրեն։ Մինչեւ այն ատեն՝ բոլորովին իր կիրքերուն անձնատուր՝ տաղտուկ մտածումները վանելով մարդկային վրէժխնդրութենէն ինչպէս նաեւ երկնից պատիժէն խուսափելու յոյս ըրած էր։

— Մարքիզուհիին այդ նամակը ժխտել անկարելի՛ է, հարցուց կորուկ բառերով։

— Անկարելի՛ է, ձեր հնարած ինքնասպանութեան վէպը բոլորովին փճացնելով ձեզ իբր ոճրագործ կը ցուցընէ, ջանք ընելով հանդերձ որ դուք արդարանաք։

Ամէնէ այս խօսքերուն տակ ընկճուած մնաց, քանի մը վրիպ մէկը չէր ինք, և մահուան գաղափարով իսր վհատութեան մէջ ինկած էր։ Քրիստին զայն դիտելով՝ վիճակը գուշակեց։

— Ես չէի ուզեր... ան զիս ստիպեց, բարկութիւնս զրգռեց, յամառութեամբ կը կրկնէր թէ զիս չես սիրեր, և թէ Լօպէրը կը սիրես, ինքզինքիս տէրը չի կրցայ ըլլալ, և նախանձութիւնը, բարկութիւնը...